

สุภาษิต

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31							

บท 1

สุภาษิตของชาโลมอน โอรสของดาวิด กษัตริย์แห่งอิสราเอล

- เพื่อให้บรรลุปัญญาและคำสั่งสอน เพื่อให้เข้าใจถ้อยคำแห่งความเข้าใจ
- เพื่อให้รับคำสั่งสอนในเรื่องสติปัญญา ในเรื่องความเที่ยงธรรม ความยุติธรรมและความเที่ยงตรง
- เพื่อให้ความหยั่งรู้แก่คนเขลา ให้ความรู้และความเฉลียวฉลาดแก่คนหนุ่ม
- ทั้งปราชญ์จะได้ยินและเพิ่มพูนการเรียนรู้ และคนที่มีความเข้าใจจะได้คำปรึกษาที่ฉลาด
- เพื่อให้เข้าใจสุภาษิตและปริศนา ทั้งถ้อยคำของปราชญ์และปริศนาที่ลึกซึ้งของเขา
- ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นบ่อเกิดของความรู้ คนโง่ยอมดูหมิ่นปัญญาและคำสั่งสอน
- บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังคำสั่งสอนของพ่อเจ้า และอย่าละทิ้งกฎเกณฑ์ของแม่เจ้า
- เพราะทั้งสองนั้นจะเป็นมัลลียงามสวามิธรชะของเจ้า เป็นจี้ห้อยคอของเจ้า
- บุตรชายของเราเอ๋ย ถ้าคนบาปล้อชวนเจ้า อย่าได้ยอมตาม
- ถ้าเขาว่า "มากับพวกเราเถิด ให้เราหมอบคอยเอาเลือดคน ให้เราชุ่มตักคนไว้ผัดเล่นเถิด
- ให้เราเกล็นเขาทั้งเป็นอย่างแดนผู้ตาย และเกล็นเขาทั้งตัวอย่างคนเหล่านั้นที่ลงไปสู่ปากแดน
- เราจะพบของประเสริฐทุกอย่าง เราจะบรรจุนเรือนของเราให้เต็มด้วยของที่บริบได้
- จงเข้าส่วนกับพวกเรา เราทุกคนจะมีเงินถุงเดียวกัน"
- บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าเดินในทางนั้นกับเขา จงยับยั้งเท้าของเจ้าจากวิถีของเขา
- เพราะว่าเท้าของเขาวิ่งไปหาความชั่วร้าย และเขารีบเร่งไปทำให้โลหิตตก
- เพราะที่จะชั่งช่ายไว้ให้หนักเห็น ก็ไร้ผล
- แต่คนเหล่านั้นหมอบคอยโลหิตของตนเอง เขาชุ่มตักชีวิตของเขาเอง
- ทางของบรรดาผู้ที่ทำกาไรด้วยความทารุณโหดร้ายก็อย่างนี้แหละ คือมันยอมคร่ำเอาชีวิตของเจ้าของตนเอง
- ปัญญาร้องเสียงดังอยู่ที่ถนน เธอเปล่งเสียงของเธอตามถนน
- เธอร้องออกมาที่ชุมนุมชนใหญ่สุด ที่ทางเข้าประตูเมือง เธอกล่าวถ้อยคำของเธออยู่ในเมืองว่า
- "คนเขลาเอ๋ย เจ้าจะรักความเขลาไปนานสักเท่าใด คนมักเยาะเย้ยจะปิติยินดีในการเยาะเย้ยนานเท่าใด และคนโง่จะเกลียดความรู้นานเท่าใด
- จงหันกลับเพราะคำตักเตือนของเรา ดูเถิด เราจะเทวิญญาณของเราให้เจ้า เราจะให้ถ้อยคำของเราแจ้งแก่เจ้า
- เพราะเราได้เรียกแล้วและเจ้าปฏิเสธ เราเหยียดมือออกและไม่มีใครสนใจ
- เจ้ามิได้รับรู้ในบรรดาคำแนะนำของเรา และไม่ยอมรับคำตักเตือนของเราเลย
- ฝ่ายเราจะหัวเราะเยาะความหายนะของเจ้า เราจะเยาะเมื่อความหวาดกลัวล้นมากระแทกเจ้า
- เมื่อความหวาดกลัวของเจ้ามาถึงอย่างการรกร้างว่างเปล่า และความพินาศของเจ้ามาถึงอย่างลมบ้าหมู เมื่อความซึมเศร้าและความปวดร้าวมาถึงเจ้า
- แล้วเขาจะทูลเรา แต่เราจะไม่ตอบ เขาจะแสวงหาเราอย่างขยันขันแข็ง แต่จะไม่พบเรา

- 29 เพราะว่าเขาเกลียดความรู้ และไม่เลือกเอาความยำเกรงพระเยโฮวาห์
30 เขาไม่รับคำแนะนำของเราเลย แต่กลับดูหมิ่นคำตักเตือนของเราทั้งสิ้น
31 เพราะฉะนั้นเขาจะกินผลแห่งทางของเขา และอ้อมด้วยกลวิธีของเขาเอง
32 เพราะการหันกลับของคนโง่จะฆ่าเขา และความเจริญของคนโง่จะทำลายเขา
33 แต่บุคคลผู้ฟังเราจะอยู่อย่างปลอดภัย เขาจะอยู่อย่างสุขสงบปราศจากความคิดพรั่นพรึงในความชั่วร้าย"

บท 2

- บุตรชายของเราเอ๋ย ถ้าเจ้ารับคำของเรา และสะสมคำบัญชาของเราไว้กับเจ้า
2 กระทำของเจ้าให้ฟังเพื่อรับปัญญา และเอียงใจของเจ้าเข้าหาความเข้าใจ
3 เออ ถ้าเจ้าร้องหาความรอบรู้ และเปล่งเสียงของเจ้าหาความเข้าใจ
4 ถ้าเจ้าแสวงปัญญาดูหาเงิน และเสาะหาปัญญาอย่างหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้
5 นั่นแหละ เจ้าจะเข้าใจความยำเกรงพระเยโฮวาห์ และพบความรู้ของพระเจ้า
6 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงประทานปัญญา ความรู้และความเข้าใจมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์
7 พระองค์ทรงสะสมสติปัญญาไว้ให้คนชอบธรรม พระองค์ทรงเป็นดั่งให้แก่ผู้ที่ดำเนินในความเที่ยงธรรม
8 พระองค์ทรงรักษาระวังวิถีของความยุติธรรม และทรงสงวนทางของวิสุทธิชนของพระองค์ไว้
9 แล้วเจ้าจะเข้าใจความชอบธรรมและความยุติธรรม และความเที่ยงตรง คือวิถีที่ดีทุกสาย
10 เมื่อปัญญาจะเข้ามาในใจของเจ้า และความรู้จะเป็นที่รุ่มร้อนแก่จิตใจของเจ้า
11 ความเฉลียวฉลาดจะคอยเฝ้าเจ้า และความเข้าใจจะระแวดระวังเจ้าไว้
12 เพื่อช่วยเจ้าให้พ้นจากทางแห่งคนชั่วร้าย จากคนที่พูดลบลบตะแลง
13 ผู้ทอดทิ้งวิถีแห่งความเที่ยงธรรม เพื่อเดินในทางแห่งความมืด
14 ผู้ปรารถนาดีในการกระทำความชั่วร้าย และปิตินดีในการลบลบตะแลงของคนชั่ว
15 ผู้ซึ่งวิถีชีวิตของเขาล้วนแต่คดเคี้ยวทั้งสิ้น และทางประพฤติของเขาตลบตะแลง
16 เพื่อช่วยเจ้าให้พ้นจากหญิงชั่ว จากหญิงสัจจที่พูดจาเพ้อเจ้อ
17 ผู้ทอดทิ้งคู่อิงที่นางได้มาเมื่อยังสาวอยู่นั้นเสีย และลืมนพันธสัญญาแห่งพระเจ้าของตน
18 เพราะเรือนของนางจมลงไปสู่ความมรณา และวิถีของนางไปสู่ชาวเมืองผี
19 ผู้ที่ไปหานางไม่มีกลับมาสักคนเดียว หรือหาผู้ใดหันเข้าทางแห่งชีวิตอีกได้ไม่
20 ดังนั้น เจ้าควรจะดำเนินในทางของคนดี และรักษาวินัยของคนชอบธรรม
21 เพราะว่าคนที่เที่ยงธรรมจะได้อยู่ในแผ่นดิน และคนดีรอบคอบจะคงอยู่ในนั้น
22 แต่คนชั่วร้ายจะถูกตัดขาดเสียจากแผ่นดินโลก และคนละเมิดจะถูกถอนรากออกไปจากแผ่นดินโลกเสีย

บท 3

- บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าลืมนกฏเกณฑ์ของเรา แต่ให้ใจของเจ้ารักษบัญญัติของเรา
2 เพราะสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มวันเดือนปี ชีวิตยืนยาว และความสุขสมบูรณ์แก่เจ้า
3 อย่าให้ความเมตตาและความจริงทอดทิ้งเจ้า จงผูกมันไว้ที่คอของเจ้า จงเขียนมันไว้ที่แผ่นจารึกแห่งหัวใจของเจ้า
4 ดังนั้น เจ้าจะพบความโปรดปรานและความเข้าใจอันดีในสายพระเนตรพระเจ้าและในสายตามนุษย์
5 จงวางใจในพระเยโฮวาห์ด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความเข้าใจของตนเอง
6 จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้อำนาจของเจ้าราบรื่น
7 อย่าทำตัวฉลาดตามสายตาของตนเอง จงยำเกรงพระเยโฮวาห์ และออกไปเสียจากความชั่วร้าย
8 การกระทำเช่นนี้จะเป็สุขภาพแก่สدةื่อของเจ้า และเป็นไขในกระดูกของต่น
9 จงถวายเกียรติแด่พระเยโฮวาห์ด้วยทรัพย์สินของต่น และด้วยผลแรกแห่งผลิตผลทั้งสิ้นของเจ้า
10 แล้วยู่ของเจ้าจะเต็มด้วยความอุดม และป่อย่าอู่ของเจ้าจะล้นด้วยน้ำอู่รุ่นใหม่

- 11 บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าดูหมิ่นการตีสอนของพระเยโฮวาห์ หรือเบื้อหนายต่อการตักเตือนของพระองค์
- 12 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงตักเตือนผู้ที่พระองค์ทรงรัก ดังบิดาตักเตือนบุตรชายผู้ที่เขาปีติชื่นชม
- 13 มนุษย์ผู้ประสบปัญญาและผู้ที่ได้รับความเข้าใจ เป็นสุขจริงหนอ
- 14 เพราะผลที่ได้จากปัญญาย่อมดีกว่าผลที่ได้จากเงินและกำไรนั้นดีกว่าทองคำเนื้อดี
- 15 เธอประเสริฐกว่าทับทิม และบรรดาสิ่งที่เจ้าปรารถนาจะเปรียบกับเธอไม่ได้
- 16 ชีวิตยืนยาวอยู่ที่มือขวาของเธอ และที่มือซ้ายของเธอมีความมั่งคั่งและเกียรติยศ
- 17 ทางของเธอเป็นทางของความร่มรื่น และวิถีทั้งสิ้นของเธอคือสันติภาพ
- 18 เธอเป็นต้นไม้แห่งชีวิตแก่ผู้ที่ยึดเธอไว้ บรรดาผู้ที่ยึดเธอไว้แน่นก็เป็นสุข
- 19 พระเยโฮวาห์ทรงวางรากแผ่นดินโลกโดยปัญญา พระองค์ทรงสถาปนาฟ้าสวรรค์โดยความเข้าใจ
- 20 โดยความรู้ของพระองค์น้ำบาดาลก็ปะทุดอกมา และเมฆก็หยาดน้ำค้างลงมา
- 21 บุตรชายของเราเอ๋ย จงรักษาสติปัญญาและความเฉลียวฉลาดไว้ อย่าให้ทั้งสองนี้หนีไปจากสายตาของเจ้า
- 22 ดังนั้นทั้งสองจะเป็นชีวิตแก่จิตใจของเจ้า จะเป็นความมั่งคั่งตามระดับคอของเจ้า
- 23 แล้วเจ้าจะดำเนินในทางของเจ้าอย่างปลอดภัย และเท้าของเจ้าจะไม่สะดุด
- 24 เมื่อเจ้านอน เจ้าจะไม่กลัว เออ เจ้าจะนอนและการนอนหลับของเจ้าจะเป็นอย่างผาสุกสุดสิ้น
- 25 อย่าเกรงความหวาดกลัวอย่างปัจจุบันทันด่วน และอย่าเกรงเมื่อการรกร้างว่างเปล่าของคนชั่วมาถึง
- 26 เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงเป็นความไว้วางใจของเจ้า และจะทรงรักษาเท้าของเจ้าให้พ้นจากการถูกจับ
- 27 อย่ายึดความดีไว้จากผู้ที่สมควรจะได้รับ ในเมื่อสิ่งนี้อยู่ในอำนาจมือของเจ้าที่จะกระทำได้
- 28 อย่าพูดกับเพื่อนบ้านของเจ้าว่า "ไปเถอะ แล้วกลับมาอีก พรุ่งนี้นั่นจะให้" ในเมื่อเจ้ามิให้อยู่แล้ว
- 29 อย่ากะแผนงานชั่วร้ายต่อเพื่อนบ้านของเจ้า ผู้อาศัยอย่างไว้วางใจอยู่ข้างๆเจ้า
- 30 อย่าโต้แย้งกับผู้ใดอย่างไรเหตุผลในเมื่อเจ้ามิได้ทำอันตรายอย่างใดแก่เจ้า
- 31 อย่าอิจฉาคนที่ทำรุณ อย่าเลือกทางใดๆของเขาเลย
- 32 เพราะคนตลบตะแลงเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ แต่ข้อลึกลับของพระองค์นั้นอยู่กับคนชอบธรรม
- 33 คำสาปแช่งของพระเยโฮวาห์อยู่บนเรือนของคนชั่วร้าย แต่พระองค์ทรงอำนวยพระพรแก่ที่อาศัยของคนชอบธรรม
- 34 แน่นนอนพระองค์ทรงเยาะเย้ยคนที่มักเยาะเย้ย แต่พระองค์ทรงประทานพระคุณแก่คนที่ใจถ่อม
- 35 คนฉลาดจะได้เกียรติเป็นมรดก แต่คนโง่จะได้รับความอัปยศเป็นตำแหน่ง

บท 4

- บ**ุตรทั้งหลายเอ๋ย จงฟังคำสั่งสอนของพ่อเจ้า ให้ตั้งใจฟังเพื่อเจ้าจะได้รับความเข้าใจ
- 2 เพราะเราให้หลักคำสอนที่ดีแก่เจ้า อย่าละทิ้งกฎเกณฑ์ของเรา
 - 3 เพราะเราเป็นลูกชายของพ่อเรา ดูอ่อนโยนและเป็นที่รักยิ่งในสายตาของแม่เรา
 - 4 บิดาสอนเรา และพูดกับเราว่า "ให้ใจของเจ้ายึดคำสอนของเราไว้ให้มั่น จงรักษาบัญญัติของเรา และมีชีวิตอยู่
 - 5 อย่าลืมนะอย่าหันกลับจากถ้อยคำแห่งปากของเรา จงเอาปัญญา และเอาความเข้าใจ
 - 6 อย่างทอดทิ้งเธอ และเธอจะรักษาเจ้าไว้ จงรักเธอ และเธอจะระแวดระวังเจ้า
 - 7 ปัญญาเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ฉะนั้นจงเอาปัญญา แม้เจ้าจะได้อะไรก็ตาม จงเอาความเข้าใจไว้
 - 8 จงตีราคาเธอให้สูง และเธอจะยกย่องเจ้า ถ้าเจ้าทอดทิ้งเธอไว้ เธอจะให้เกียรติเจ้า
 - 9 เธอจะเอามาเลี้ยงงามสวมศีรษะเจ้า เธอจะให้มงกุฎแห่งสง่าราศีแก่เจ้า"
 - 10 บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังและรับถ้อยคำของเรา เพื่อปีเดือนแห่งชีวิตของเจ้าจะมากมาย
 - 11 เราได้สอนเจ้าในเรื่องทางปัญญาแล้ว เราได้นำเจ้าในวิถีของความเที่ยงธรรม
 - 12 เมื่อเจ้าเดิน ย่างเท้าของเจ้าจะไม่ถูกขัดขวาง และเมื่อเจ้าวิ่ง เจ้าจะไม่สะดุด
 - 13 จงยึดคำสั่งสอนไว้ และอย่าปล่อยไป จงระแวดระวังเธอไว้ เพราะเธอเป็นชีวิตของเจ้า
 - 14 อย่าเข้าไปในวิถีของคนชั่ว และอย่าเดินในทางของคนชั่วร้าย
 - 15 จงหลีกเลี่ยง อย่าเดินบนนั้น เลี้ยวออกไปเสีย และจงผ่านไป

- 16 เพราะถ้านคนชั่วร้ายไม่ได้ทำความผิด เขาอนโหมหลับ ถ้าเขาไม่ได้ทำให้คนใดสะดุ้ง เขาจะหลับไม่ลง
- 17 เพราะเขาได้รับประทานอาหารของความชั่วร้าย และดื่มเหล้าองุ่นแห่งความทารุณ
- 18 แต่วิถีของคนชอบธรรมเหมือนแสงอรุณ ซึ่งฉายสุกใสยิ่งขึ้นๆจนเต็มวัน
- 19 ทางของคนชั่วร้ายก็เหมือนความมืดทึบ เขาไม่ทราบว่าเขาสะดุดอะไร
- 20 บุตรชายของเราเอ๋ย จงตั้งใจต่อด้อยคำของเรา จงเอียงหูของเจ้าเข้าหาคำพูดของเรา
- 21 อย่าให้มันหนีไปจากสายตาของเจ้า จงรักษามันไว้ภายในใจของเจ้า
- 22 เพราะมันเป็นชีวิตแก่ผู้ที่ค้นพบ และมันเป็นสุขภาพแก่น้ำใจของผู้ที่นั่นทั้งสิ้น
- 23 จงรักษาใจของเจ้าด้วยความระวังระไวรอบด้าน เพราะแหล่งแห่งชีวิตเริ่มต้นออกมาจากใจ
- 24 จงหนีไปจากปากที่พูดคดเคี้ยว และให้ริมฝีปากกลดเลี้ยวอยู่ห่างจากเจ้า
- 25 ให้ตาของเจ้ามองตรงไปข้างหน้า และให้หนังตาของเจ้ามองตรงไปข้างหน้าเจ้า
- 26 จงพิจารณาวิถีแห่งเท้าของเจ้า แล้วทางทั้งสิ้นของเจ้าจะมั่นคง
- 27 อย่าเหยไปข้างขวาหรือหันมาข้างซ้าย จงกลับเท้าของเจ้าเสียจากความชั่วร้าย

บท 5

- 1 บุตรชายของเราเอ๋ย จงตั้งใจต่อปัญญาของเรา จงเอียงหูของเจ้าฟังความเข้าใจของเรา
- 2 เพื่อเจ้าจะรักษาความเฉลียวฉลาดไว้ และริมฝีปากของเจ้าจะระแวดระวังความรู้
- 3 เพราะริมฝีปากของหญิงชั่วนั้นก็หยาดน้ำผึ้งออกมา และปากของนางก็ลื่นยิ่งกว่าน้ำมัน
- 4 แต่ในที่สุด นางขมขึ้นอย่างบอระเพ็ด และคมอย่างดาบสองคม
- 5 เท้าของนางก้าวลงไปสู่ความตาย ย่างเท้าของนางติดตามวิถีสู่นรก
- 6 เกรงว่าเจ้าจะสนใจในวิถีแห่งชีวิต ทางของนางวนเวียนไป เพื่อเจ้าจะหาไม่รู้
- 7 บุตรทั้งหลายเอ๋ย บัดนี้จงฟังเรา และอย่าพราดจากด้อยคำแห่งปากของเรา
- 8 จงหลีกเลี่ยงของเจ้าให้ไกลจากนาง อย่าไปใกล้ประตูเรือนของนาง
- 9 เกรงว่าเจ้าจะให้เกียรติของเจ้าแก่คนอื่น และให้ปีเดือนของเจ้าแก่คนโหดร้าย
- 10 เกรงว่าแขกแปลกหน้าจะกินความอุดมสมบูรณ์ของเจ้าจนอิ่ม และแรงงานของเจ้าตกไปในเรือนของคนต่างดาว
- 11 และถึงบั้นปลายชีวิตของเจ้า เจ้าครวญคราง เมื่อเนื้อและกายของเจ้าถูกล้างผลาญ
- 12 และเจ้าว่า "ข้าเคยเกลียดคำสั่งสอนเสียจริงๆ และจิตใจของข้าดูเหมือนการตักเตือน
- 13 ข้าไม่เคยเชื่อฟังเสียงครูของข้า หรือเอียงหูให้แก่ผู้สั่งสอนของข้า
- 14 ข้าจวนจะล้มละลายสู่ความพินาศอยู่รอบร่อ ในหมู่ชุมนุมชนและคนที่ประชุมกันอยู่นั้น"
- 15 จงดื่มน้ำจากถังเก็บน้ำของเจ้า ดื่มน้ำไหลจากบ่อของเจ้าเอง
- 16 จงให้น้ำพุของเจ้าไหลเพื่อออกไปนอกบ้าน และให้ธารน้ำนั้นไหลไปตามถนน
- 17 จงให้มันเป็นของเจ้าแต่ผู้เดียว และมีใช้สำหรับคนแปลกหน้าด้วย
- 18 จงให้น้ำพุของเจ้าได้รับพร และเปรมปรีดีอยู่กับภรรยาคนที่เจ้าได้เมื่อหนุ่มนั้น
- 19 จงให้นางเหมือนนางกวางที่นารัก เลี้ยงผาที่งามสง่า จงให้ถันของภรรยาเจ้าเป็นที่หนาใจเจ้าอยู่ทุกเวลา จงดื่มต่ำอยู่กับการรักของนางเสมอ
- 20 บุตรชายของเราเอ๋ย เจ้าจะเคลิบเคลิ้มอยู่กับหญิงชั่วทำไมเล่า และโอบกอดอกของนางสักจรรยอทำไม
- 21 เพราะว่าทางของคนก็เบื้องหน้าพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงใคร่ครวญวิถีทั้งสิ้นของเขา
- 22 ความชั่วช้าของคนชั่วร้ายจะตักเขาเอง และเขาก็จะติดอยู่กับตาข่ายบาปของเขา
- 23 เขาจะตายปราศจากคำสั่งสอน และเพราะความโง่งมยิ่งของเขา เขาจึงจะหลงเงินไป

บท 6

ปุตรชายของเราเอ๋ย ถ้าเจ้าเป็นผู้ประกันเพื่อนของเจ้า ได้ทำสัญญาให้แก่คนแปลกหน้า

² เจ้าจึงติดบ่วงเพราะคำจากปากของเจ้า และเจ้าติดกับเพราะคำพูดจากปากของเจ้า

³ บุตรชายของเราเอ๋ย จงทำอย่างนี้และช่วยตัวเจ้าให้รอดเกิด เพราะเมื่อเจ้าตกอยู่ในกำมือเพื่อนของเจ้าแล้ว ไป รีบไปวิ่งวอนเพื่อนของเจ้า

⁴ อย่าให้ตาของเจ้าหลับลง อย่าให้หนังตาของเจ้าปรือไป

⁵ จงปลีกตัวของเจ้าจากภัย อย่างละมั่งที่ปลีกตัวจากมือของพราน อย่างนกจากมือของคนจับนก

⁶ คนเกียจคร้านเอ๋ย ไปหาหมดไป พิเคราะห์ดูทางของมัน และจงฉลาด

⁷ โดยปราศจากผู้นำทาง ผู้ดูแลหรือผู้ปกครอง

⁸ มันเตรียมอาหารของมันในฤดูแล้ง และสำสมของกินของมันในฤดูเกี่ยว

⁹ คนเกียจคร้านเอ๋ย เจ้าจะนอนนานเท่าใด เมื่อไรเจ้าจะลุกขึ้นจากหลับ

¹⁰ หลับนิด เคลิ้มหน่อย กอดมือพักผ่อนหน่อย

¹¹ ความจนจะมาเหนือเจ้าอย่างคนจร และความขัดสนอย่างคนถืออาวุธ

¹² คนเหลวไหล คือคนชั่วร้าย ที่เที่ยวไปด้วยปากคดเคี้ยว

¹³ ตาของเขาก็ขีบ เท้าของเขาก็ขยับ นิ้วของเขาก็ชี้ไป

¹⁴ ประดิษฐ์ความชั่วร้ายอยู่เรื่อยไปด้วยใจตลบตะแลง หว่านความแตรกร้าว

¹⁵ เพราะฉะนั้นความหายนะจะมาถึงเขาอย่างปัจจุบันทันด่วน นับพลันนั้นเองเขาจะแตกอย่างซ่อมไม่ได้

¹⁶ หกสิ่งเหล่านี้พระเยโฮวาห์ทรงเกลียด เอย มีเจ็ดสิ่งเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนสำหรับพระองค์

¹⁷ ตายโส ลิ่นมูสา และมือที่ทำโลหิตไร้ผิดให้ตก

¹⁸ จิตใจที่คิดแผนงานชั่วร้าย เท้าซึ่งรีบวิ่งไปสู่ความร้าย

¹⁹ พยานเท็จซึ่งพูดมูสา และคนผู้หว่านความแตรกร้าวท่ามกลางพวกพี่น้อง

²⁰ บุตรชายของเราเอ๋ย จงรักษابัญญัติของพ่อเจ้า และอย่าละทิ้งกฎเกณฑ์ของแม่เจ้า

²¹ มัดมันติดไว้บนใจของเจ้าเสมอ ผูกมันไว้ที่คอของเจ้า

²² เมื่อเจ้าเดิน มันจะนำเจ้า เมื่อเจ้านอนลง มันจะเฝ้าเจ้า และเมื่อเจ้าตื่นขึ้น มันจะพูดกับเจ้า

²³ เพราะพระบัญญัติเป็นประทีป และพระราชบัญญัติเป็นสว่าง และคำตักเตือนแห่งการสั่งสอนเป็นทางแห่งชีวิต

²⁴ เพื่อสงวนเจ้าไว้จากหญิงชั่วร้าย จากลื่นพะเน้าพะนอของหญิงสัจจ

²⁵ อย่าปรารถนาความงามของนางอยู่ในใจของเจ้า อย่าให้นางจับเจ้าด้วยหนังตาของนาง

²⁶ เพราะโดยวิธีการของหญิงแพศยา ชายคนใดอาจเหลือแค่ขนมปังก้อนเดียวได้ และหญิงเล่นผู้สำส่อนประเสริฐของชายทีเดียว

²⁷ ผู้ชายจะหอบไฟไว้ที่อกของเขาโดยไม่ให้เสื้อผ้าของเขาไหม้ได้หรือ

²⁸ หรือผู้ใดจะเดินบนถ่านที่ลุกโพลง โดยไม่ให้เท้าของเขาถูกไฟลวกได้หรือ

²⁹ บุคคลผู้เข้าหาภรรยาของเพื่อนบ้านก็เป็นอย่างนั้นแหละ ไม่มีผู้ใดที่แตะต้องนางแล้วจะไร้ความผิด

³⁰ ถ้าขโมยเข้าลักเพื่อบรรเทาความอยากเมื่อเขาหิว คนไม่ดูหมิ่นขโมยนั้นมิใช่หรือ

³¹ ถ้าจับเขาได้ เขาต้องชำระคืนเจ็ดเท่า เขาจะต้องให้สิ่งของทั้งสิ้นในบ้านของเขา

³² แต่ผู้ใดที่ล่วงประเวณีกับผู้หญิงคนหนึ่งก็ขาดความเข้าใจ ผู้ใดที่กระทำอย่างนั้นก็ทำลายจิตใจตนเอง

³³ เขาได้รับบาดแผลและความอับยศ และจะล้างความขายหน้าของตนหาได้ไม

³⁴ เพราะความริษยากระทำให้คนเกรี้ยวกราด ในวันที่เขาแค้น เขจะไม่เปลามือ

³⁵ เขาจะไม่รับค่าทำขวัญใดๆ ถึงเจ้าจะทวีของกำนัล เขาก็ไม่ยอมสงบ

บท 7

ปุตรชายของเราเอ๋ย จงรักษากฎของเรา จงสะสมบัญญัติของเราไว้กับเจ้า

² จงรักษาบัญญัติของเรา และดำรงชีวิตอยู่ จงรักษากฎเกณฑ์ของเราอย่างกับแก้วตาของเจ้า

³ มัดมันไว้ที่นิ้วมือของเจ้า เขียนมันไว้บนแผ่นจารึกแห่งใจของเจ้า

- 4 จงพูดกับปัญญาว่า "เธอเป็นพี่สาวของฉัน" และจงเรียกความเข้าใจว่า "ญาติผู้หญิง"
- 5 เพื่อปัญญานี้จะพิทักษ์เจ้าไว้ให้พ้นจากหญิงชั่ว จากหญิงสัจจที่พูดจาพะเน้าพะนอ
- 6 เพราะที่หน้าต่าบ้านของเรา เราได้มองออกไปตามบานเกล็ด
- 7 เราเห็นว่าท่ามกลางคนเขลาและท่ามกลางคนหนุ่มๆที่เราพิเคราะห์ดูนั้น ก็มีหนุ่มคนหนึ่งไร้ความเข้าใจ
- 8 ผ่านไปตามถนนในเส้นทางแยกไปบ้านของนาง เดินตามถนนซึ่งไปบ้านนาง
- 9 ในเวลาโพล้เพล้ ในเวลาเย็น เวลาค่ำคืนและความมืด
- 10 และดูเถิด หญิงคนหนึ่งมาพบเขาแต่งตัวอย่างหญิงแพศยาหัวใจเจ้าเล่ห์
- 11 (นางจัดจ้านและดื้อดึง เท้าของนางไม่อยู่กับบ้าน
- 12 ประเดี้ยวอยู่ถนน ประเดี้ยวอยู่ตามถนน และนางหมอบคอยอยู่ทุกมุม)
- 13 นางฉวยเขาได้และจับเขา นางพูดกับเขาอย่างไม่มีมายายว่า
- 14 "ฉันจำต้องถวายเครื่องสักการบูชา และวันนี้ฉันได้ทำตามคำปฏิญาณแล้ว
- 15 ฉันจึงออกมาหาเธอ เสาะหาหน้าเธอ และฉันพบเธอแล้ว
- 16 ฉันได้ประดับเตียงของฉันด้วยผ้าคลุม เป็นผ้าลินินอียิปต์สีต่างๆ
- 17 ฉันได้อบที่นอนของฉันด้วยมดยอบ กฤษณา และอบเชย
- 18 มาเถอะ ให้เรามาอ้อมด้วยความรักจนรุ่งเช้า ให้เราทำตัวของเราให้ปิติยินดีด้วยความรัก
- 19 เพราะผิวของฉันไม่อยู่บ้าน เขาไปทางไกล
- 20 เขาเอาเงินไปลงทุนหนึ่ง พอรุ่งเช้าจึงกลับมา"
- 21 นางหวานล่อมด้วยวาจาโอ้อวม นางบังคับเขาด้วยริมฝีปากที่พูดพะเน้าพะนอ
- 22 เขาก็ติดตามนางไปทันทีอย่างรวตัวผู้ไปสู่การฆ่า หรืออย่างคนเขลาที่ไปรับโทษที่ชื่อ
- 23 จนลูกธนูปักเข้าไปถึงตับ อย่างนกรนเข้าไปหาบ่วง เขาหาทราบไม่ว่านี่มีค่าถึงชีวิต
- 24 โอ บุตรทั้งหลายเอ๋ย บัดนี้จงฟังเราและจงตั้งใจต่อด้อยคำจากปากของเรา
- 25 อย่าให้ใจของเจ้าหันไปตามทางของนาง อย่าหลงทางไปในวิถีของนางนั้น
- 26 เพราะนางได้ฟัดเหยื่อลงเสียเป็นอันมาก เธอ นางได้ฆ่าชายที่แข็งแรงจำนวนมากเสียแล้ว
- 27 เรือนของนางเป็นทางไปสู่นรก ลงไปถึงห้วงแห่งความตาย

บท 8

ปัญญามีได้ร้องเรียกหรือ ความเข้าใจมิได้เปล่งเสียงของเธอหรือ

- 2 ณ ที่สูงที่ข้างทาง ที่กลางถนนเธอก็ยืนอยู่
- 3 ข้างประตู หน้าเมือง ที่ทางเข้ามาฯ เธอก็ร้องเสียงดังว่า
- 4 "โอ บรรดาผู้ชายเอ๋ย เราเรียกเจ้า และเสียงเรียกของเราไปถึงบุตรชายของมนุษย์
- 5 โอ คนเขลา จงเข้าใจสติปัญญา โอ คนโง่ จงมีใจที่เข้าใจ
- 6 ฟังซี เพราะเราจะพูดถึงสิ่งยอดเยี่ยม เพราะสิ่งที่ชอบจะมาจากริมฝีปากของเรา
- 7 เพราะปากของเราจะกล่าวความจริง ความชั่วร้ายเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่อริมฝีปากของเรา
- 8 บรรดาคำปากของเรานั้นชอบธรรม ในนั้นไม่มีคำบิดหรือคำคด
- 9 คำเหล่านั้นสำหรับผู้เข้าใจก็ตรงหมด สำหรับผู้พบความรู้ก็ถูกต้อง
- 10 จงรับคำสั่งสอนของเราแทนเงิน และความรู้แทนทองคำอย่างดี
- 11 เพราะปัญญาดีกว่าหีบหิม และสิ่งที่เจ้าปรารถนาทั้งหมดจะเปรียบเทียบกับปัญญาไม่ได้
- 12 เราคือปัญญา อยู่ในความหยั่งรู้ และเราพบความรู้แห่งความเฉลียวฉลาด
- 13 ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นความเกลียดชังความชั่วร้าย เราเกลียดความเย่อหยิ่งและความจองหอง และทางของความชั่วร้ายกับปากคลบตะแลง
- 14 เรามีคำหาหรือและสติปัญญา เรามีความเข้าใจ เรามีกำลัง
- 15 โดยเรานี้แหละกษัตริย์จึงปกครอง และผู้ครอบครองจึงตรากฎหมายที่ยุติธรรม

- 16 โดยเรานี้แหละเจ้านายและขุนนางได้ครอบครอง คือบรรดาผู้พิพากษาของแผ่นดินโลก
- 17 เรารักบรรดาผู้ที่รักเรา และบรรดาผู้ที่แสวงเราอย่างขยันขันแข็งก็พบเรา
- 18 ความมั่งคั่งและเกียรติอยู่กับเรา เออ ทั้งทรัพย์สินถาวรที่ทนทานและความชอบธรรม
- 19 ผลของเราดีกว่าทองคำ แม้ทองคำเนื้อดี และผลไ้ของเราดีกว่าเงินเนื้อบริสุทธิ์
- 20 เรานำในทางแห่งความชอบธรรม ในวิถีทั้งหลายของความยุติธรรม
- 21 ประสาททรัพย์สินถาวรแก่บรรดาผู้ที่รักเรา บรรจุคลังทรัพย์สินทั้งหลายของเขาให้เต็ม
- 22 พระเยโฮวาห์ทรงเป็นเจ้าของเราในเมื่อพระองค์ทรงเริ่มงานของพระองค์ ก่อนบรรดาพระราชกิจโบราณของพระองค์
- 23 เราถูกสถาปนาไว้ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์มาแล้ว ตั้งแต่แรก ก่อนปฐมกาลของแผ่นดินโลก
- 24 เราถือกำเนิดมาเมื่อก่อนมีมหาสมุทร เมื่อไม่มีน้ำพุที่มีน้ำมากมาย
- 25 ก่อนการเนรมิตสร้างภูเขา ก่อนเนินเขา เราก็ก่อกำเนิดมาแล้ว
- 26 ก่อนที่พระองค์ทรงสร้างแผ่นดินโลก ทั้งไร่นา หรือก่อนผงคลีแรกของพิภพ
- 27 เมื่อพระองค์ทรงสถาปนาฟ้าสวรรค์ เราอยู่ที่นั่นแล้ว เมื่อพระองค์ทรงลากเส้นรอบวงบนพื้นมหาสมุทร
- 28 เมื่อพระองค์ทรงสถาปนาฟ้าเบื้องบน เมื่อพระองค์ทรงกระทำน้ำพุของน้ำบาดาลให้มั่นไว้
- 29 เมื่อพระองค์ทรงกำหนดเขตจำกัดให้แก่ทะเล เพื่อว่าน้ำจะไม่ละเมิดพระบัญชาของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงปักผังรากฐานของพิภพ
- 30 เราอยู่ข้างพระองค์แล้ว เหมือนผู้ที่พระองค์ทรงเลี้ยงดู เราเป็นความปิติยินดีประจำวันของพระองค์ เปรมปรีดีอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์เสมอ
- 31 เปรมปรีดีในพิภพที่มีคนอาศัยของพระองค์ และปิติยินดีในบุตรทั้งหลายของมนุษย์
- 32 บุตรทั้งหลายเอ๋ย บัดนี้จงฟังเรา บรรดาผู้ที่รักษาทางของเราก็อยู่สุขสงบ
- 33 จงฟังคำสั่งสอน และจงฉลาด และอย่าเพิกเฉยเสีย
- 34 ผู้ใดที่ฟังเราก็คือสุข คือเฝ้าอยู่ที่ประตูรั้วของเราทุกวัน และคอยอยู่ข้างประตูบ้านของเรา
- 35 เพราะผู้ใดที่พบเราก็คือชีวิต และได้รับความพอพระทัยจากพระเยโฮวาห์
- 36 แต่ผู้ที่พลัดขาดเราก็คือจิตใจตัวเองให้เจ็บ บรรดาผู้ที่เกลียดชังเราก็คือความมรณา"

บท 9

ปัญญาได้สร้างเรือนของเธอแล้ว เธอได้ตั้งเสาเจ็ดต้น

- 2 เธอได้ฆ่าสัตว์ของเธอ ได้ประสมน้ำองุ่นของเธอ ได้จัดโต๊ะของเธอแล้วด้วย
- 3 และได้ส่งสาวใช้ของเธอออกไป ส่งเสียงเรียกจากที่สูงที่สุดในเมืองว่า
- 4 "ผู้ใดที่เป็นคนเขลา ให้เขาหันเข้ามาที่นี่" เธอพูดกับผู้ที่ไร้ความเข้าใจว่า
- 5 "มาเถอะ มารับประทานขนมปังของเรา และดื่มน้ำองุ่นที่เราได้ประสม
- 6 จงทิ้งความเขลาเสีย และดำรงชีวิตอยู่ ดำเนินในทางของความเข้าใจนั้นเถิด"
- 7 ผู้ที่ว่างกล่าวคนมักเยาะเย้ยจะได้รับความอับอาย และผู้ที่ตักเตือนคนชั่วร้ายจะได้รับรอยเบือน
- 8 อย่าตักเตือนคนมักเยาะเย้ย เพราะเขาจะเกลียดเจ้า จงตักเตือนปราชญ์ และเขาจะรักเจ้า
- 9 จงให้คำสั่งสอนแก่ปราชญ์และเขาจะฉลาดยิ่งขึ้น จงสอนคนชอบธรรมและเขาจะเพิ่มการเรียนรู้มากขึ้น
- 10 ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นที่เริ่มต้นของปัญญา และซึ่งรู้จักองค์บริสุทธิ์เป็นความเข้าใจ
- 11 เนื่องจากเรา วันคืนของเจ้าจะเพิ่มทวีคูณ และปีเดือนแห่งชีวิตของเจ้าจะเพิ่มพูน
- 12 ถ้าเจ้าฉลาด เจ้าก็ฉลาดเพื่อตนเอง ถ้าเจ้าเยาะเย้ย เจ้าก็จะทนแต่ลำพัง
- 13 หลงใฝ่ในเสียงเอ็ดอึง นางเชอและไม่รู้อะไรเลย
- 14 เพราะนางนั่งที่ประตูเรือนของนาง และ ณ ที่นั่งสูงในเมือง
- 15 พลองร้องเรียกบรรดาผู้ที่ผ่านไป ผู้เดินตรงไปตามทางของเขาวา

- 16 "ผู้ใดที่เป็นคนเขลา ให้เขาหันเข้ามาที่นี่" นางพูดกับเขาผู้ไร้ความเข้าใจว่า
17 "น้ำที่ขโมยมาหวานดี และขนมที่รับประทานในที่ลับก็อร่อย"
18 แต่เขาไม่ทราบว่าคนตายอยู่ที่นั่น และแขกของนางก็อยู่ในห่วงือกของนรก

บท 10

- 1 **ส**ัภาชิตของชาโลมอน บุตรชายที่ฉลาดกระทำให้อับอายินดี แต่บุตรชายที่โง่งเป็นความโศกของมารดาเขา
2 คลังทรัพย์ชั่วร้ายไม่เป็นกำไร แต่ความชอบธรรมช่วยให้พ้นจากความตาย
3 พระเยโฮวาห์จะมีได้ทรงปล่อยให้อัจฉริยะคนชอบธรรมหิว แต่พระองค์ทรงทอดทิ้งทรัพย์สมบัติของคนชั่วร้าย
4 มือที่หย่อนเป็นเหตุให้เกิดความยากจน แต่มือที่ยืนชันแข็งกระทำให้มั่งคั่ง
5 ผู้ที่สำสุมไว้ในฤดูแล้งก็เป็นบุตรชายที่ฉลาด แต่ผู้หลับใหลในฤดูเกี่ยวก็เป็นผู้ที่ไร้ความสามารถ
6 พระพรอยู่บนศีรษะของคนชอบธรรม แต่ความทารุณท่วมปากคนชั่วร้าย
7 การระลึกถึงคนชอบธรรมเป็นพระพร แต่ชื่อเสียงของคนชั่วร้ายจะเน่าเสีย
8 ผู้ที่มีใจประกอบด้วยปัญญาจะยอมรับบัญญัติ แต่คนที่พุดโง่จะล้มลง
9 ผู้ใดที่ดำเนินในความเที่ยงธรรมก็ดำเนินอย่างมั่นคงดี แต่ผู้ที่ทำทางของตนให้ชั่วก็จะปรากฏแจ้งแก่คนอื่น
10 ผู้ที่ขยิบตาก็ก่อความเศร้าโศก แต่คนที่พุดโง่จะล้มลง
11 ปากของคนชอบธรรมเป็นบ่อน้ำแห่งชีวิต แต่ความทารุณท่วมปากคนชั่วร้าย
12 ความเกลียดชังเร้าให้เกิดความวิวาท แต่ความรักครอบงำบรรดาความผิดบาปเสีย
13 ที่ริมฝีปากของผู้ที่มีความเข้าใจจะพบปัญญา แต่ไม่เรียกว่าเหมาะสำหรับหลังของผู้ที่ขาดความเข้าใจ
14 ปราชญ์ก็สำสุมความรู้ไว้ แต่ปากของคนโง่งนำความพินาศมาใกล้
15 ทรัพย์สุดการของคนมั่งคั่งคือเมืองเข้มแข็งของเขา แต่ความยากจนของคนจนคือความพินาศของเขา
16 ผลงานของคนชอบธรรมนำไปถึงชีวิต แต่ผลของคนชั่วร้ายนำไปถึงบาป
17 เขาผู้รักษาคำสั่งสอนก็อยู่ในวิถีแห่งชีวิต แต่เขาผู้ปฏิเสธคำเตือนสติก็หลงเงินไป
18 เขาผู้ปิดบังความเกลียดชังด้วยริมฝีปากมูสา และเขาผู้เอ่ยปากใส่ร้ายเป็นคนโง่
19 การพุดมากก็จะไม่ขาดความผิดบาป แต่เขาผู้ยับยั้งริมฝีปากของตนเป็นผู้ที่ฉลาด
20 ลิ่นของคนชอบธรรมก็เหมือนเงินเนื้อบริสุทธิ์ ความคิดของคนชั่วร้ายมีค่าแต่น้อย
21 ริมฝีปากของคนชอบธรรมเลี้ยงคนเป็นอันมาก แต่คนโง่ตายเพราะขาดสติปัญญา
22 พระพรของพระเยโฮวาห์กระทำให้อับอาย และพระองค์มิได้แถมความโศกเศร้าไว้ด้วย
23 คนโง่กระทำความผิดเหมือนการเล่นสนุก แต่คนที่มีความเข้าใจก็อปรด้วยปัญญา
24 สิ่งใดที่คนชั่วร้ายคิดกลัว มันจะมาถึงเขา แต่สิ่งใดที่คนชอบธรรมปรารถนาจะทรงประทานให้
25 ลมบ้าหมูผ่านไปฉับไฉน คนชั่วก็ไม่มีอีกนั้นนั่น แต่คนชอบธรรมเป็นรากฐานที่อยู่เป็นนิรันดร์
26 อย่างน้ำสัสมกับพิน และคว้นกับตาเป็นฉับไฉน คนเกียจคร้านกับผู้ที่ใช้เขาก็เป็นฉับไฉน
27 ความยาเกรงพระเยโฮวาห์นั้นยืดยาวไป แต่ปีเดือนของคนชั่วร้ายนั้นจะสั้นเข้า
28 ความหวังของคนชอบธรรมจะจบลงในความยินดี แต่ความมุ่งหวังของคนชั่วร้ายก็จะสูญเปล่า
29 มรรคาของพระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังแก่ผู้เที่ยงธรรม แต่ผู้กระทำความชั่วช้าจะถูกทำลาย
30 ผู้ชอบธรรมจะไม่ถูกกำจัดเลย แต่คนชั่วร้ายจะไม่ได้อยู่ในแผ่นดิน
31 ปากของคนชอบธรรมนำปัญญาออกมา แต่ลิ่นของคนตลบตะแลงจะถูกตัดออก
32 ริมฝีปากของคนชอบธรรมรู้ว่าอะไรเหมาะสม แต่ปากของคนชั่วร้ายรู้ว่าสิ่งใดตลบตะแลง

บท 11

- ๑ ราษฎรเทียมเท็จนั้นเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ แต่ลูกตมที่เที่ยงตรงเป็นความปิติยินดีของพระองค์
- ๒ เมื่อความเยอหยิ่งมาถึง ความอับอายก็มาด้วย แต่ปัญญาอยู่กับคนใจถ่อม
- ๓ ความซื่อสัตย์ของคนที่ยังธรรมย่อมนำเขา แต่ความคดโกงของคนละเมิดย่อมทำลายเขา
- ๔ ความมั่งคั่งไม่อำนวยกำไรในวันทรงพระพิโรธ แต่ความชอบธรรมช่วยให้พ้นความมรณา
- ๕ ความชอบธรรมของคนที่ไม่รู้ตำหนีย่อมรักษาทางของเขาให้ตรง แต่คนชั่วร้ายจะล้มลงด้วยความชั่วร้ายของเขาเอง
- ๖ ความชอบธรรมของคนที่ยังธรรมย่อมช่วยเขาให้พ้น แต่คนละเมิดจะถูกราคะของเขาจับเป็นเชลย
- ๗ เมื่อคนชั่วร้ายตาย ความหวังของเขาจะพินาศ และความมุ่งหวังของคนอธรรมก็สูญเปล่า
- ๘ คนชอบธรรมรับการช่วยเหลือให้พ้นความลำบาก และคนชั่วร้ายเข้าไปแทนที่
- ๙ คนหน้าซื่อใจคดทำลายเพื่อนบ้านของเขาด้วยปาก แต่คนชอบธรรมจะได้รับการช่วยให้พ้นด้วยอาศัยความรู้
- ๑๐ เมื่อคนชอบธรรมอยู่เย็นเป็นสุข บ้านเมืองก็เปรมปรีดิ์ และเมื่อคนชั่วร้ายพินาศ ก็มีเสียงโห่ร้อง
- ๑๑ โดยพรของคนที่ยังธรรม บ้านเมืองก็เป็นที่ยกย่อง แต่วามันคว่ำลงโดยปากของคนชั่วร้าย
- ๑๒ บุคคลที่ซาดสติปัญญาย่อมเหยียดเพื่อนบ้านของตน แต่คนที่มีความเข้าใจก็ยังนั่งอยู่
- ๑๓ บุคคลที่เพียวซุบซิบก็เผยความลับ แต่บุคคลที่มีใจสัตย์ซื่อย่อมปิดบังสิ่งหนึ่งสิ่งใดไว้ได้
- ๑๔ ที่ไหนที่ไม่มีคำแนะนำ ประชาชนก็ล้มลง แต่ในที่ซึ่งมีที่ปรึกษามากย่อมมีความปลอดภัย
- ๑๕ บุคคลผู้รับประกันคนอื่นจะต้องทนทุกข์ แต่คนที่เกลียดการรับประกันย่อมปลอดภัย
- ๑๖ สตรึงามสง่าย่อมได้รับเกียรติ และชายที่มีอำนาจใหญ่โตย่อมมั่งคั่ง
- ๑๗ ชายผู้มีความเอ็นดูยอมให้ประโยชน์แก่จิตใจตน แต่ชายที่ดูร้ายยอมทำให้ตัวเองเจ็บ
- ๑๘ บุคคลชั่วร้ายได้ทำงานที่ลือกหลวง แต่บุคคลที่หวานความชอบธรรมจะได้บำเหน็จที่แน่นอน
- ๑๙ ความชอบธรรมนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ บุคคลผู้ติดตามความชั่วร้ายจะนำไปสู่ความตายของตนเองนั้น
- ๒๐ คนที่มีใจตลบตะแลงเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ แต่คนที่เที่ยงตรงในทางของเขาย่อมเป็นความปิติยินดีของพระองค์
- ๒๑ ถึงแม้ใครลงมือช่วยก็ตาม ซึ่งคนชั่วร้ายจะไม่มีโทษนั้นหาได้ แต่บรรดาเชื้อสายของคนชอบธรรมจะได้รับการช่วยให้พ้น
- ๒๒ สตรึงามที่ปราศจากความเฉลียวฉลาด ก็เหมือนห้วงทองคำที่จมูกหมู
- ๒๓ ความปรารถนาของคนชอบธรรมจบลงในความดีเท่านั้น ความมุ่งหวังของคนชั่วร้ายจบลงในความพิโรธ
- ๒๔ บางคนยังจำหนายิ่งมั่งคั่ง บางคนยังยึดสิ่งที่ควรจำหนายไวยิ่งขัดสนก็มี
- ๒๕ บุคคลที่ใจกว้างขวางย่อมได้รับความมั่งคั่ง บุคคลที่รดน้ำ เขาเองจะรับการรดน้ำ
- ๒๖ ประชาชนจะแข่งบุคคลที่กักข้าว แต่พระพรจะอยู่บนศีรษะของผู้ที่ขายข้าว
- ๒๗ บุคคลผู้แสวงความดี ก็แสวงความพอใจ แต่ความชั่วร้ายมาถึงผู้ที่เสาะหามัน
- ๒๘ บุคคลผู้วางใจในความมั่งคั่งของตนจะล้มละลาย แต่คนชอบธรรมจะรุ่งเรืองอย่างไร้เทียม
- ๒๙ บุคคลผู้ทำให้ครวเรือนของเขาลำบากจะรับลมเป็นมรดก และคนโง่จะเป็นคนใช้ของคนที่มีใจฉลาด
- ๓๐ ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต และผู้นำวิญญาณก็มีสติปัญญา
- ๓๑ ดูเถิด แม้คนชอบธรรมอาจจะถูกทำโทษในแผ่นดินโลก คนชั่วร้ายและคนบาปจะยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด

บท 12

- ๑ ฝูงที่รักคำสั่งสอนก็รักความรู้ แต่บุคคลที่เกลียดการตักเตือนก็เป็นคนโง่
- ๒ คนดีเป็นที่โปรดปรานของพระเยโฮวาห์ แต่คนที่คิดการชั่วร้ายพระองค์จะทรงตำหนิ
- ๓ คนจะตั้งอยู่ด้วยความชั่วร้ายไม่ได้ แต่รากของคนชอบธรรมจะไม่รู้จักเคลื่อนย้าย
- ๔ ภรรยาดีเป็นมงกุฎของสามีตน แต่นางผู้ที่น่าความอับอายมาก็เหมือนความเปื้อนในกระดูกสามี
- ๕ ความคิดของคนชอบธรรมนั้นยุติธรรม แต่คำหาเรือของคนชั่วร้ายนั้นลือกหลวง
- ๖ ถ้อยคำของคนชั่วร้ายหมอบคอยเอาโลहित แต่ปากของคนที่ยังธรรมจะช่วยคนให้รอดพ้น
- ๗ คนชั่วร้ายกว่าแล้วและไม่มีอีก แต่เรือนของคนชอบธรรมยังดำรงอยู่

- 8 คนจะได้คำชมเชยตามสติปัญญาของเขา แต่คนที่ความคิดตลบตะแลงจะเป็นที่ดูหมิ่น
- 9 ผู้ที่ถูกสบประมาทและมีคนรับใช้ ก็ดีกว่าคนที่ยกย่องตนเองแต่ขาดอาหาร
- 10 คนชอบธรรมย่อมเห็นแก่ชีวิตสัตว์ของเขา แต่ความกรุณาของคนชั่วร้ายคือความดูร้าย
- 11 บุคคลที่โง่ของตนจะมีอาหารอุดม แต่บุคคลที่ติดตามคนไร้สาระก็ขาดความเข้าใจ
- 12 คนชั่วร้ายปรารถนาตาข่ายของคนเลว แต่รากของคนชอบธรรมย่อมออกผล
- 13 คนชั่วร้ายย่อมติดบ่วงโดยการละเมิดแห่งริมฝีปากของตน แต่คนชอบธรรมจะหนีพ้นจากความลำบาก
- 14 จากผลแห่งปากของตนคนก็อึ้งใจในความดี และผลงานแห่งมือของเขา ก็จะกลับมาหาเขา
- 15 ทางของคนโง่นั้นถูกต้องในสายตาของเขาเอง แต่คนที่ยอมฟังคำแนะนำก็ฉลาด
- 16 จะรู้ความโกรธของคนโง่ได้ทันที แต่คนที่หยิ่งรุ่มย่อมปิดบังความอับอาย
- 17 บุคคลผู้พูดความจริงกล่าวความชอบธรรม แต่พยานเท็จกล่าวคำหลอกลวง
- 18 มีบางคนที่ยั่วพูดพล่อยๆของเขาเหมือนดาบแทง แต่ลิ้นของปราชญ์นำการรักษามาให้
- 19 ริมฝีปากที่พูดจริงจะทนอยู่ได้เป็นนิรันดร์ แต่ลิ้นที่พูดมุสาอยู่ได้เพียงประเดี๋ยวเดียว
- 20 ความหลอกลวงอยู่ในใจของบรรดาผู้คิดแผนการชั่วร้าย แต่บรรดาผู้กะแผนงานแห่งสันติภาพมีความขึ้นบาน
- 21 ไม่มีความชั่วตกอยู่กับคนชอบธรรม แต่คนชั่วร้ายจะเต็มด้วยความร้าย
- 22 ริมฝีปากที่พูดมุสาเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ แต่คนทั้งหลายที่ประพฤติอย่างจริงใจเป็นความปิติยินดีของพระองค์
- 23 คนที่หยิ่งรุ่มย่อมเก็บความรู้ไว้ แต่ใจคนโง่ปาวร้องความโง่เขลา
- 24 มือของคนที่ยั่งยืนแข็งแรงจะครอบครอง ฝ่ายคนเกียจคร้านจะถูกบังคับให้ทำงานโยธา
- 25 ความกระวนกระวายในใจของมนุษย์ถ่วงเขาลง แต่ถ้อยคำที่ดีกระทำให้เขาชื่นชม
- 26 คนชอบธรรมประเสริฐกว่าเพื่อนบ้านของตน แต่ทางของคนชั่วร้ายชักจูงพวกเขาให้หลง
- 27 คนเกียจคร้านจะไม่ปึงเหยื่อที่เขาล่ามา แต่ทรัพย์ศฤงคารของคนขยันขันแข็งมีค่า
- 28 ในวิถีของความชอบธรรมมีชีวิต และในทางนั้นไม่มีความมรณา

บท 13

- บุตรชายที่ฉลาดฟังคำสั่งสอนของบิดาตน แต่คนมักเยาะเย้ยไม่ฟังคำชนาบ
- 2 คนจะกินของดีจากผลปากของตน แต่จิตใจของคนละเมิดจะกินความทารุณ
- 3 บุคคลที่ระแวงระวังปากของเขาจะสงวนชีวิตของเขา แต่บุคคลที่เปิดริมฝีปากกว้างก็จะมาถึงความพินาศ
- 4 วิญญาณของคนเกียจคร้านยังอยากรอยู่ แต่ไม่ได้อะไรเลย ฝ่ายวิญญาณของคนขยันจะอ้วนพี
- 5 คนชอบธรรมเกลียดความเท็จ แต่คนชั่วร้ายประพฤติน่ารังเกียจและน่าอดสู
- 6 ความชอบธรรมระแวงระวังผู้ที่ทางของเขาเที่ยงธรรม แต่ความชั่วร้ายกล่าวคนบาป
- 7 คนที่ว่าตนมั่งคั่ง แต่ไม่มีอะไรเลยก็มี คนที่ว่าตนเป็นคนจน แต่มีทรัพย์ศฤงคารเป็นอันมากก็มีอยู่
- 8 คำไถ่ชีวิตของคนคือทรัพย์ศฤงคารของเขา แต่คนยากจนไม่ฟังคำติเตียน
- 9 สว่างของคนชอบธรรมก็เปรมปรีดี แต่ประทับของคนชั่วร้ายจะถูกดับ
- 10 เพราะความทะนงตัวเท่านั้นการวิวาทจึงเกิดขึ้น แต่ปัญญาอยู่กับบรรดาผู้ที่รับคำแนะนำ
- 11 ทรัพย์ศฤงคารที่ได้มาโดยโศคลาจะย่อยยับลง แต่บุคคลที่สะสมโดยการงานจะได้เพิ่มพูนขึ้น
- 12 ความหวังที่ถูกหน่วงไว้ทำให้ใจเจ็บช้ำ แต่ความปรารถนาที่สำเร็จแล้วเป็นต้นไม้แห่งชีวิต
- 13 บุคคลผู้ดูหมิ่นพระวามจะถูกละลาย แต่บุคคลผู้เกรงกลัวพระบัญญัติจะได้รับบำเหน็จ
- 14 กฎเกณฑ์ของปราชญ์เป็นน้ำพุแห่งชีวิต เพื่อจะออกไปให้พ้นจากบ่วงของความมรณา
- 15 ความเข้าใจที่ดีก็ได้รับความโปรดปราน แต่หนทางของคนละเมิดก็ยากนัก
- 16 บรรดาคนที่หยิ่งรู้กระทำทุกอย่างด้วยความรู้ แต่คนโง่ก็อวดความโง่ของตน
- 17 ผู้สื่อสารที่ชั่วร้ายหลงไปในความร้าย แต่ผู้ที่สัตย์ซื่อ นำการรักษามาให้
- 18 ความยากจนและความอดสูมาถึงบุคคลที่เพิกเฉยต่อคำสั่งสอน แต่บุคคลที่สนใจคำตักเตือนก็ได้รับเกียรติ

- 19 ความปรารถนาที่สัมฤทธิ์ผลเป็นสิ่งหอมหวานสำหรับจิตวิญญาณ แต่เป็นความสะอิดสะเอียนแก่คนโง่ที่จะสูญเสียจากความชั่วร้าย
- 20 บุคคลที่เดินกับปราชญ์จะกลายเป็นคนฉลาด แต่เพื่อนฝูงของคนโง่จะถูกทำลาย
- 21 ความชั่วร้ายตามติดคนบาป แต่คนชอบธรรมจะได้รับความดีเป็นบำเหน็จ
- 22 คนดีก็ละมรดกไว้ให้แก่หลานๆ แต่ทรัพย์สินของคารของคนบาปนั้นสำสมไว้ให้คนชอบธรรม
- 23 ดินที่คนยากจนไถไว้ก็เกิดผลอุดม แต่สิ่งของถูกทำลายได้เพราะขาดความยุติธรรม
- 24 บุคคลที่สงวนไม้เรียวก็เกลียดบุตรชายของตน แต่ผู้ที่รักเขาพยายามตีสอนเขาทันเวลา
- 25 คนชอบธรรมรับประทานได้จนพอใจ แต่ท้องของคนชั่วร้ายจะหิว

บท 14

- ผู้หญิงทั้งหลายที่มีสติปัญญาสร้างเรือนของเธอขึ้น แต่ผู้หญิงที่โง่ร้อนรนลงด้วยมือตนเอง
- 2 บุคคลผู้ดำเนินในความเที่ยงธรรมเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ แต่บุคคลที่คิดเคียวในทางของเขาก็ดูหมิ่นพระองค์
- 3 ในปากของคนโง่ไม่มีเรียวแห่งความโอหัง แต่ริมฝีปากของปราชญ์จะสงวนเอาไว้
- 4 ที่ไหนที่ไม่มีวัวผู้ ที่นั่นรางหญ้าสะอาด แต่พืชผลอุดมได้มาด้วยแรงวัว
- 5 พยานที่สัตย์ซื่อจะไม่มุสา แต่พยานเท็จจะกล่าวคำมุสา
- 6 คนมักเยาะเย้ยแสบงปัญญาเสียเปล่า แต่ความรู้นั้นก็ง่ายแก่คนที่มีความเข้าใจ
- 7 จงไปให้พ้นหน้าคนโง่ เมื่อเจ้าไม่พบริมฝีปากแห่งความรู้ในตัวเขา
- 8 ปัญญาของคนหยิ่งรู้คือการเข้าใจทางของเขา แต่ความโง่ของคนโง่เป็นที่ล่อลวง
- 9 คนโง่เขลาเยาะเย้ยเรื่องความผิดบาป แต่ในท่ามกลางคนชอบธรรมก็มีความโปรดปราน
- 10 จิตใจรู้ความขมขื่นของใจเอง และไม่มีใครอื่นมาเข้าส่วนความขื่นขานของมัน
- 11 เรือนของคนชั่วร้ายจะถูกคว่ำ แต่เต็นท์ของคนเที่ยงธรรมจะรุ่งเรือง
- 12 มีทางหนึ่งซึ่งคนเราดูเหมือนจะถูก แต่มันสิ้นสุดลงที่ทางของความมรณา
- 13 แม้ใจของคนชั่วร้ายก็เศร้า และที่สุดของความขื่นขานนั้นคือความโศกสลด
- 14 คนที่มีใจหันกลับจะได้ผลจากทางของเขาจนเต็ม และคนดีก็จะได้ผลดีแห่งการกระทำของเขา
- 15 คนเขลาเชื่อถือว่าทุกอย่าง แต่คนหยิ่งรู้มองดูว่าเขากำลังไปทางไหน
- 16 คนมีปัญญาก็เกรงกลัวและหันเสียจากความชั่วร้าย แต่คนโง่เดือดดาลด้วยความมั่นใจ
- 17 คนโมโหขับพสนประพุดใจเขลา และคนวางแผนชั่วร้ายเป็นที่เกลียดชัง
- 18 คนเขลาได้ความโง่เป็นมรดก แต่คนหยิ่งรู้ก็มีความรู้เป็นมรดก
- 19 คนชั่วร้ายกราบคนดี และคนชั่วร้ายกราบอยู่ที่ประตูเมืองของคนชอบธรรม
- 20 คนยากจนนั้นแม้เพื่อนบ้านของตนก็รังเกียจ แต่คนมั่งคั่งมีสหายมากมาย
- 21 บุคคลที่ดูหมิ่นเพื่อนบ้านของตนก็ทำบาป แต่บุคคลที่เอ็นดูคนยากจนก็เป็นสุข
- 22 คนที่คิดการชั่วนั้นไม่ผิดหรือ บรรดาผู้ที่คิดการดีก็จะพบความเมตตาและความจริง
- 23 มีกำไรอยู่ในงานทุกอย่าง การเพียงแต่พูดแห่งริมฝีปากนั้นโน้มนำไปทางความขาดแคลน
- 24 มงกุฏของปราชญ์คือความมั่งคั่งของตน แต่ความโง่ของคนโง่คือความเขลา
- 25 พยานซื่อตรงจะช่วยชีวิตให้รอด แต่พยานล่อลวงจะกล่าวคำมุสา
- 26 ความยาเกรงพระเยโฮวาห์ทำให้คนอยู่อย่างมั่นใจมาก ลูกหลานของเขาจะมีที่ลี้ภัย
- 27 ความยาเกรงพระเยโฮวาห์เป็นน้ำพุแห่งชีวิต เพื่อผู้หนึ่งผู้ใดจะหลีกเลี่ยงจากบ่วงของความมรณาได้
- 28 ในมวลประชาชนก็มีศักดิ์ศรีของกษัตริย์ แต่ไร้ประชาชนเจ้านายก็ถูกทำลาย
- 29 บุคคลที่โกรธช้ำก็มีความเข้าใจมาก แต่บุคคลที่โมโหเร็วก็ยกย่องความโง่
- 30 ใจที่สงบให้ชีวิตแก่เนื้อหนัง แต่ความริษยากระทำให้กระดูกผุ
- 31 บุคคลผู้บิบบั่งคั่งคนยากจน ดูถูกพระเจ้าผู้สร้างของเขา แต่บุคคลที่ถวายเป็นเกียรติแด่พระองค์ก็เอ็นดูต่อคนขัดสน
- 32 คนชั่วร้ายก็ถูกไล่่ออกตามการกระทำชั่วร้ายของเขา แต่คนชอบธรรมมีความหวังในความมรณาของเขา

- 33 ปัญญาอาศัยอยู่ในใจของคนที่มีความเข้าใจ แต่สิ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางบรรดาคนโง่ก็ปรากฏตัว
- 34 ความชอบธรรมเชิดชูประชาชาติหนึ่งๆ แต่บาปเป็นเหตุให้ชนชาติหนึ่งๆถูกตำหนิ
- 35 ข้าราชการที่เฉลียวฉลาดก็ได้รับความโปรดปรานจากกษัตริย์ แต่พระพิโรธของพระองค์ก็ตกลงบนผู้ที่ประพฤติน่าละอาย

บท 15

- 1 คำตอบอ่อนหวานทำให้ความโกรธเกรี้ยวหันไปเสีย แต่คำกักขฬะเร้าโทสะ
- 2 ลิ่นของปราชญ์ใช้ความรู้อย่างถูกต้อง แต่ปากของคนโง่เทความรู้ไป
- 3 พระเนตรของพระเยโฮวาห์อยู่ในทุกแห่งหน ทรงเฝ้าดูคนชั่วและคนดี
- 4 ลิ่นที่สุภาพเป็นต้นไม้แห่งชีวิต แต่ลิ่นตลบตะแลงทำน้ำใจให้แตกสลาย
- 5 คนโง่ดูหมิ่นคำสั่งสอนของบิดาตน แต่ผู้ที่สนใจคำตักเตือนเป็นผู้หยั่งรู้
- 6 ในเรือนของคนชอบธรรมมีคลังทรัพย์มาก แต่ความลำบากตกอยู่กับรายได้ของคนชั่วร้าย
- 7 ริมฝีปากของปราชญ์กระจายความรู้ แต่ความคิดของคนโง่หาเป็นเช่นนั้นไม่
- 8 เครื่องสักการบูชาของคนชั่วร้ายเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ แต่คำอธิษฐานของคนเที่ยงธรรมเป็นความปีติยินดีของพระองค์
- 9 ทางของคนชั่วร้ายเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงรักผู้ที่ติดตามความชอบธรรม
- 10 ผู้ที่ทอดทิ้งทางดีนับว่าการทำโทษเป็นสิ่งที่หนักใจ บุคคลผู้เกลียดคำเตือนสติจะตายเปล่า
- 11 นรกและแดนพินาศก็ประจักษ์แจ้งอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ใจแห่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์จะแจ้งเฉพาะพระองค์ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด
- 12 คนมักเยาะเย้ยไม่รักคนที่ตักเตือนเขา ทั้งเขาจะไม่ไปหาปราชญ์
- 13 ใจที่ร่าเริงกระทำให้สีหน้าแจ่มใส แต่โดยความเศร้าในใจดวงจิตก็แหลกสลายไป
- 14 ใจของบุคคลผู้มีความเข้าใจก็แสวงความรู้ แต่ปากของคนโง่กินความโง่เป็นอาหาร
- 15 ทุกวันของคนที่ถูกขี้ใจก็ร้าย แต่คนที่มิไจร่าเริงมีการเลี้ยงต้อนเนื่องกัน
- 16 มีทรัพย์น้อยแต่มีความยำเกรงพระเยโฮวาห์ ดีกว่ามีคลังทรัพย์ใหญ่ แต่มีความลำบากอยู่ด้วย
- 17 กินผักเป็นอาหารในที่ที่มีความรักก็ดีกว่ากินเนื้อวัวอ่อนพร้อมกับความเกลียดชังอยู่ด้วย
- 18 คนใจร้อนเร้าการวิวาท แต่บุคคลผู้โกรธช้าก็ระงับการชิงดี
- 19 ทางของคนเกียจคร้านเหมือนรั้วต้นไม้หนาม แต่วิถีของคนชอบธรรมเป็นทางหลวงราบเสมอ
- 20 บุตรชายที่ฉลาดกระทำให้บิดายินดี แต่คนโง่ดูหมิ่นมารดาของตน
- 21 ความโง่เป็นความขึ้นบานแก่บุคคลผู้ไม่มีสติปัญญา แต่คนที่มีความเข้าใจจะดำเนินในความเที่ยงธรรม
- 22 ปราศจากการปรึกษาหารือ แผนงานก็ล้มเหลว แต่มีผู้แนะนำมาก แผนงานนั้นก็สำเร็จ
- 23 คำตอบจากปากที่เหมาะสมก็เป็นความขึ้นบานแก่คน คำเดียวที่ถูกต้องก็ดีกว่า
- 24 ทางแห่งชีวิตนำคนฉลาดขึ้นไปสู่เบื้องบน เพื่อเขาจะได้หลีกเลี่ยงจากนรกเบื้องล่าง
- 25 พระเยโฮวาห์จะทรงรู้เรือนของคนเยอหยิ่ง แต่ให้ขอบเขตของหญิงม่ายคงอยู่
- 26 ความคิดทั้งหลายของคนชั่วร้ายเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ แต่ถ้อยคำของคนบริสุทธิ์เป็นถ้อยคำที่พอพระทัย
- 27 บุคคลผู้ตะกละหากำไรก็กระทำความลำบากแก่ครัวเรือนของตน แต่บุคคลผู้เกลียดสินบนจะมีชีวิตอยู่
- 28 ใจของคนชอบธรรมรำพึงว่าจะตอบอย่างไร แต่ปากของคนชั่วร้ายเทสิ่งชั่วร้ายออก
- 29 พระเยโฮวาห์ทรงอยู่ห่างไกลจากคนชั่วร้าย แต่พระองค์ทรงสถิตคำอธิษฐานของคนชอบธรรม
- 30 สว่างของตาทำให้ใจเปรมปรีดิ์ และชาวดีกระทำให้กระดูกสดชื่น
- 31 นูที่ฟังคำตักเตือนที่ชีวิตจะอยู่ท่ามกลางปราชญ์
- 32 บุคคลผู้เพิกเฉยต่อคำสั่งสอนก็ดูหมิ่นจิตใจตนเอง แต่บุคคลผู้ฟังคำตักเตือนก็ได้ความเข้าใจ
- 33 ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นการสอนให้เกิดปัญญา และความถ่อมใจเดินอยู่ข้างหน้าเกียรติ

ทั้งแผนงานของจิตใจมนุษย์ และคำตอบของล้น มาจากพระเยโฮวาห์

- 2 ทางทั้งสิ้นของมนุษย์ก็สะอาดในสายตาของเขาเอง แต่พระเยโฮวาห์ทรงชั่งจิตใจ
- 3 จมอภานของเจ้าไว้กับพระเยโฮวาห์ และแผนงานของเจ้าจะได้รับการสถาปนาไว้
- 4 พระเยโฮวาห์ทรงสร้างทุกสิ่งไว้เพื่อพระองค์เอง แม้คนชั่วร้ายก็เพื่อวันชั่วร้าย
- 5 ทุกคนที่มีความเยอหยิ่งในใจก็เป็นที่น่าสอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ ถึงแม้มือประสานมือช่วยกัน เขาจะพันโทษก็หาไม่ได้
- 6 ความเมตตาและความจริงได้ลบความชั่วช้า และคนหลักความชั่วร้ายได้โดยความยำเกรงพระเยโฮวาห์
- 7 เมื่อทางของมนุษย์เป็นที่โปรดปรานแต่พระเยโฮวาห์ แม้ศัตรูของเขานั้นพระองค์ก็ทรงกระทำให้คลินดีกับเขาได้
- 8 มีแต่น้อยแต่มีความชอบธรรมก็ดีกว่ามีรายได้มากด้วยอุบายธรรม
- 9 ใจของมนุษย์กะแผนงานทางของเขา แต่พระเยโฮวาห์ทรงนำย่างเท้าของเขา
- 10 คำตัดสินอันมาจากพระเจ้าอยู่ที่ริมฝีพระโอษฐ์ของกษัตริย์ พระโอษฐ์ของพระองค์ไม่ละเมิดในการพิพากษา
- 11 ตราฐูและตาซึ่งเที่ยงตรงเป็นของพระเยโฮวาห์ ลูกตมทั้งสิ้นในถุงเป็นพระราชกิจของพระองค์
- 12 การกระทำความชั่วร้ายเป็นสิ่งที่น่าเกลียดน่าชังต่อกษัตริย์ เพราะว่าบัลลังก์นั้นถูกสถาปนาไว้ด้วยความชอบธรรม
- 13 ริมฝีปากที่ชอบธรรมเป็นที่ปิตินดีแก่กษัตริย์ และพระองค์ทรงรักบุคคลผู้พูดสิ่งที่ถูก
- 14 พระพิโรธของกษัตริย์เป็นผู้สื่อสารของความมรณา แต่ปราชญ์จะระงับเสียได้
- 15 ในความผ่องใสจากสีพระพักตร์ของกษัตริย์ก็มีชีวิต และความโปรดปรานของพระองค์ก็เหมือนเมฆฝนปลายฤดู
- 16 ได้ปัญญาดีกว่าได้ทองคำสักเท่าใด ที่จะได้ความเข้าใจก็ดีกว่าเลือกเอาเงิน
- 17 ทางหลวงของคนเที่ยงธรรมหนีออกจากความชั่วร้าย บุคคลผู้ระแวงระวังทางของตนก็สงวนชีวิตของเขาไว้
- 18 ความเยอหยิ่งเดินหน้าการถูกทำลาย และจิตใจที่โยโสหาหน้าการล้ม
- 19 ที่จะเป็นคนมีใจถ่อมอยู่กับคนยากจนก็ดีกว่าแบ่งของริบมาได้กับคนเยอหยิ่ง
- 20 บุคคลผู้จัดการธุรกิจอย่างเฉลียวฉลาดจะพบของดี และคนที่วางใจในพระเยโฮวาห์จะเป็นสุข
- 21 คนใจฉลาดเรียกว่าเป็นคนมีความพินิจ และความหวานแห่งริมฝีปากเพิ่มความเรียนรู้
- 22 ความเข้าใจเป็นน้ำพุแห่งชีวิตแก่ผู้ที่มีความเข้าใจ แต่คำสั่งสอนของคนโง่เป็นความโง่เขลา
- 23 ใจของปราชญ์กระทำให้ปากของเขาสุขุม และเพิ่มการเรียนรู้แก่ริมฝีปากของเขา
- 24 ถ้อยคำแหล่ขึ้นเหมือนรวงผึ้ง เป็นความหวานแก่จิตวิญญาณ และเป็นอนามัยแก่กระดูก
- 25 มีทางหนึ่งซึ่งคนเราดูเหมือนถูก แต่มันสิ้นสุดลงที่ทางของความมรณา
- 26 คนที่ทำงานก็ทำงานเพื่อตนเอง เพราะปากของเขากระตุ้นเขาไป
- 27 คนอธรรมชุดค้นความชั่ว และในริมฝีปากของเขาเหมือนอย่างไฟลาวก
- 28 คนตลบตะแลงแพร่การวิวาท และผู้กระชิบก็แยกเพื่อนสนิทออกจากกัน
- 29 คนหาธุณล่อชวนเพื่อนบ้านของเขา และนำเขาไปในทางที่ไม่ดี
- 30 เขาขยิบตากะแผนงานที่ตลบตะแลง เขาแม้ริมฝีปากของเขานำความชั่วร้ายให้เกิดขึ้น
- 31 ศิระหที่มีผมหงอกเป็นมงกุฎแห่งสงาราศี ถ้าพบในทางแห่งความชอบธรรม
- 32 บุคคลผู้โกรธช้ำก็ดีกว่าคนมีกำลังมาก และบุคคลผู้ปกครองจิตใจของตนเองก็ดีกว่าผู้ที่ตีเมืองได้
- 33 สลากนั้นเขาทอดลงที่ตก แต่การตัดสินมาจากพระเยโฮวาห์ทั้งสิ้น

บท 17

ลสปียกรังหนอยหนึ่งพร้อมกับความสงบ ดีกว่าเรือนที่มีเครื่องสักการบูชาเต็มพร้อมกับการวิวาท

- 2 ทาสที่เฉลียวฉลาดจะปกครองบุตรชายผู้ประพฤติความละอาย และจะได้ส่วนแบ่งมรดกเท่ากับพวกพี่น้อง
- 3 เขามีไว้สำหรับเงิน และเตาถลุงมีไว้สำหรับทองคำ และพระเยโฮวาห์ทรงทดลองใจ
- 4 ผู้กระทำความชั่วฟังริมฝีปากเท็จ และคนมุสาเจี๋ยหูแก่ล้นเหลวไหล

- 5 บุคคลที่เย้ยหยันคนยากจนก็ดูถูกพระเจ้าผู้สร้างของเขา บุคคลที่ยินดีเมื่อมีความลำบากยากเย็นจะไม่มีโทษหาไม่ได้
- 6 หลานๆเป็นมวงฏของคนแก่ และสง่าราศีของบุตรคือบิดาของเขา
- 7 วาจาสะสลายไม่เหมาะแก่คนโง่ฉันใด ริมฝีปากที่มูสายังไม่เหมาะแก่เจ้านายฉันนั้น
- 8 ของกำนัลก็เป็นเหมือนเพชรพลอยในสายตาของเจ้าของ ไม่ว่ามันจะหันไปทางไหนก็เจริญรุ่งเรืองทางนั้น
- 9 บุคคลผู้ปิดบังการละเมิดก็เสาะหาความรัก แต่คนกล่าวเรื่อนั้นซ้ำซากก็ทำให้เพื่อนสนิทแยกจากกัน
- 10 คำขานบเข้าไปในคนฉลาดลึกกว่าเสียงคนโง่สักร้อยที
- 11 คนชั่วร้ายก็แสวงแต่การกบฏ ฉะนั้นจะมีผู้สื่อสารดูร้ายไปสู่อุเขา
- 12 ให้คนไปพบแม่หมี่ที่ถูกถูกขโมยไป ยังดีกว่าไปพบคนโง่ในความโง่ของเขา
- 13 ถ้าคนหนึ่งคนใดทำชั่วตอบแทนความดี ความชั่วจะไม่พราจากเรือนของคนนั้น
- 14 เมื่อเริ่มต้นวิวาทก็เหมือนปล่อยน้ำให้ไหล ฉะนั้นจงเลิกเสียก่อนเกิดการวิวาท
- 15 ผู้ที่ช่วยให้คนชั่วร้ายเป็นฝ่ายถูกและผู้ทีปรับโทษคนชอบธรรม ทั้งสองก็เป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์
- 16 ท่าโมคนโง่จึงมีเงินในมือเพื่อซื้อปัญญา ในเมื่อเขาไม่มีความคิด
- 17 มิตรสหายก็มีความรักอยู่ทุกเวลา และพี่น้องก็เกิดมาเพื่อช่วยกันยามทุกข์ยาก
- 18 คนที่ไม่มีความเข้าใจก็ให้คำปฏิญาณ และเป็นผู้รับประกันต่อหน้าเพื่อนของตน
- 19 บุคคลผู้รักการละเมิดก็รักการวิวาท บุคคลผู้ทำประทุเรื้อนของเขาให้สูงก็แสวงการทำลาย
- 20 ผู้หนึ่งผู้ใดมีใจตลบตะแลงก็ไม่พบสิ่งที่ดีอันใด และผู้ที่สิ้นวิปาสก็ตกอยู่ในความยากลำบาก
- 21 บิดาที่มีบุตรโง่ก็มีความโศก และบิดาของคนโง่ไม่มีความชื่นบาน
- 22 ใจเราแรงเป็นยาอย่างดี แต่จิตใจที่หมดมานะทำให้กระดูกแห้ง
- 23 คนชั่วร้ายรับสินบนจากอกเลื้อเพื่อผันแปรทางแห่งความยุติธรรม
- 24 คนที่มีความเข้าใจมุ่งหน้าของเขาตรงไปสู่ปัญญา แต่ตาของคนโง่อยู่ที่สุดปลายแผ่นดินโลก
- 25 บุตรชายโง่เป็นที่โศกสลดแก่บิดา และเป็นความขมขื่นแก่สตรีผู้ให้กำเนิด
- 26 ที่จะปรับคนชอบธรรมก็ไม่ได้ ที่จะบอเจ้านายเพราะเหตุความเที่ยงตรงก็ผิด
- 27 บุคคลที่ยับยั้งถ้อยคำของเขาเป็นคนมีความรู้ และบุคคลผู้มีจิตใจเยือกเย็นเป็นคนมีความเข้าใจ
- 28 ถึงคนโง่หากหนึ่งเสียก็นับว่าเป็นคนฉลาด คนที่หุบริมฝีปากของเขาก็นับว่าเป็นคนมีความเข้าใจ

บท 18

- ค**นที่ปลื้มตัวไปจากผู้อื่น จงใจกระทำตามใจตนเอง และด้านคิดแห่งสติปัญญาทั้งหลาย
- 2 คนโง่ไม่เพลิดเพลนในความเข้าใจ แต่เพลิดเพลนในการแสดงความคิดเห็นของตนเท่านั้น
 - 3 เมื่อคนชั่วร้ายมาถึง ความหมิ่นประมาทก็มาด้วย และความอดสูมากับความไร้เกียรติ
 - 4 คำปากของคนเราเป็นน้ำลึก น้ำพุแห่งปัญญาเหมือนสาธารน้ำชีเยว
 - 5 ที่จะลำเอียงเข้าข้างคนชั่วร้ายเพื่อจะบังคับคนชอบธรรมเรื่องความยุติธรรมก็ไม่ได้
 - 6 ริมฝีปากของคนโง่เป็นการวิวาทมา และปากของเขาก็เชื้อเชิญการบอ
 - 7 ปากของคนโง่เป็นสิ่งที่ทำลายตัวเขาเอง และริมฝีปากของเขาก็เป็นปวงดักจิตใจตนเอง
 - 8 ถ้อยคำของผู้กระหิณินทาที่เหมือนบาดแผล มันลงไปยังส่วนข้างในของร่างกาย
 - 9 แล้วบุคคลที่หย่อนยานในการงานก็เป็นพี่น้องกับคนเจ้าทำลาย
 - 10 พระนามของพระเยโฮวาห์เป็นป้อมเข็มแข็ง คนชอบธรรมวิ่งเข้าไปในนั้นและปลอดภัย
 - 11 ทรัพย์ศฤงคารของเศรษฐีเป็นเมืองเข้มแข็งของเขา และเป็นเหมือนกำแพงสูงตามความคิดเห็นของเขา
 - 12 ใจของคนก็จ้องทองก่อนถึงการถูกทำลาย แต่ความถ่อมใจเดินอยู่หน้าเกียรติ
 - 13 ถ้าคนหนึ่งคนใดตอบก่อนที่จะเขาไถ่ยิน ก็เป็นความโง่และความอับอายของเขา
 - 14 จิตใจของคนจะทนต่อความเจ็บป่วยได้ แต่จิตใจที่ชอกช้ำใครจะทนได้เล่า
 - 15 ใจของคนหยิ่งรู้ย่อมหาความรู้ และหูของปราชญ์แสวงความรู้
 - 16 ของกำนัลของผู้หนึ่งผู้ใดยอมเปิดทางให้ผู้นั้น และนำเขามาถึงคนใหญ่คนโต

- 17 บุคคลผู้แกล้งคิดของตนก่อนก็ดูเหมือนเป็นฝ่ายถูก จนกว่าฝ่ายตรงข้ามจะมาสอบสวนเขา
- 18 การจับสลากกระทำให้การทะเลาะสิ้นสุด และตัดสินคู่โต้แย้งที่มีกำลัง
- 19 การจินตติดกันกับพี่น้องที่สะดุดกันแล้วก็ยากกว่าการชนะเมืองที่เข้มแข็ง และการทะเลาะวิวาทของเขาเหมือนดวลที่ป้อมปราการ
- 20 ท้องจะอึดก็จากผลแห่งปากของเขา เขาจะหนาใจเพราะผลอันเกิดจากริมฝีปากของตน
- 21 ความตายและความเป็นอยู่ที่อำนาจของลิ้น และบรรดาผู้ที่รักมันก็จะกินผลของมัน
- 22 บุคคลที่พบภรรยาก็พบของดี และได้ความโปรดปรานจากพระเยโฮวาห์
- 23 คนยากจนใช้คำวิงวอน แต่คนมั่งคั่งตอบเสียงหัวเราะ
- 24 คนที่มีเพื่อนต้องสร้างทำเป็นเพื่อน แต่มีมิตรคนหนึ่งก็เกลียดยิ่งกว่าพี่น้อง

บท 19

- 1 คนยากจนผู้ดำเนินในความซื่อสัตย์ของเขา ดีกว่าคนที่มั่งมีมีปากตลบตะแลงและเป็นคนโง่
- 2 แล้วการที่จิตใจคนไม่มีความรู้ก็ไม่ดี และบุคคลที่เร่งทำหนักก็มักพลาดผิด
- 3 ความโง่ของคนใดหาความพินาศมาถึงเขา และใจของเขาเกรี้ยวกราดต่อพระเยโฮวาห์
- 4 ทรัพย์ศฤงคารเพิ่มเพื่อนเป็นอันมาก แต่คนยากจนก็ถูกเพื่อนของเขาร้างไป
- 5 พยานเท็จจะไม่ได้รับโทษหามิได้ และบุคคลผู้เปล่งคำมุสาจะหนีไม่พ้น
- 6 คนเป็นอันมากเอาอกเอาใจของเจ้านาย และทุกคนก็เป็นมิตรกับคนที่ให้ของกำนัล
- 7 บรรดาพี่น้องของคนยากจนก็ยังเกลียดเขา มิตรของเขาจะยิ่งไกลจากเขาสักเท่าใด เขาพยายามพูด แต่ไม่มีใครยอมฟัง
- 8 บุคคลที่ได้ปัญญาก็รักจิตใจตนเอง บุคคลผู้รักษาความเข้าใจไว้จะพบสิ่งที่ดี
- 9 พยานเท็จจะไม่รับโทษหามิได้ และบุคคลที่เปล่งคำมุสาจะพินาศ
- 10 ที่คนโง่จะอยู่อย่างสำราญก็ไม่เหมาะอยู่แล้ว ที่ทาสจะปกครองเจ้านายก็ยิ่งไม่เหมาะสมมากกว่านั้นอีก
- 11 สามัญสำนึกที่ดีกระทำให้คนโกรธช้า และที่มอมชอมการละเมิดไปเสียก็เป็นสงสารแก่เขา
- 12 พระพิโรธของกษัตริย์เหมือนเสียงคำรามของสิงโต แต่ความโปรดปรานของพระองค์เหมือนน้ำค้างบนผักหญ้า
- 13 บุตรชายโง่เขลาเป็นความพินาศของบิดาของเขา และการทะเลาะวิวาทของภรรยาก็เหมือนน้ำฝนย่อยหยดไม่หยุด
- 14 เรือและทรัพย์ศฤงคารเป็นมรดกมาจากบิดา แต่ภรรยาที่ยังรู้ก็มาจากพระเยโฮวาห์
- 15 ความเกียจคร้านทำให้กลับสนธิ และคนซื่อเกียจจะต้องหิว
- 16 บุคคลที่รักษาพระบัญญัติก็รักษาชีวิตของตน บุคคลที่ดูหมิ่นมรรคาทั้งหลายของพระองค์ก็จะถึงตาย
- 17 บุคคลที่เอ็นดูคนยากจนก็ให้พระเยโฮวาห์ทรงยิ้ม และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่การกระทำของเขา
- 18 จงเตือนบุตรชายของตนเมื่อยังมีความหวัง อย่าหมดกำลังใจเพราะเหตุการณ์ร้ายให้ของเขา
- 19 คนที่โมโหจนเฉียวจะต้องได้รับโทษ เพราะถ้าเจ้าช่วยเขาให้พ้นแล้ว ก็ต้องช่วยเขาให้พ้นอีก
- 20 จงฟังคำแนะนำและรับคำสั่งสอนเพื่อเจ้าจะได้ปัญญาสำหรับอนาคต
- 21 ในใจของมนุษย์มีแผนงานเป็นอันมาก แต่คำปรึกษาของพระเยโฮวาห์นั้นแหละ จะดำรงอยู่ได้
- 22 สิ่งที่น่าปรารถนาในตัวของมนุษย์คือความเมตตา และคนยากจนยังดีกว่าคนมั่งมี
- 23 ความยำเกรงพระเยโฮวาห์นำไปสู่ชีวิต และบุคคลผู้ได้รับแล้วก็หยุดด้วยความพอใจ เขาจะไม่อันตรธานไถมาเยี่ยงมทรายเขา
- 24 คนเกียจคร้านฝังมือของตัวไว้ในอกเสื้อ และจะไม่ยอมเอามาสู่ปากของตนอีก
- 25 จงเตือนที่มักเยาะเย้ย และคนเขลาจะเรียนความหยิ่งรู้เอง จงตักเตือนคนที่มีความเข้าใจและเขาจะเข้าใจความรู้
- 26 บุคคลผู้ทำทารุณแก่บิดาของเขาและขับไล่มารดาของเขาไปเสีย เป็นบุตรชายผู้ก่อให้เกิดความอับอายและการถูกตำหนิ

- 27 บุตรชายของเราเอ๋ย จงเลิกฟังคำสั่งสอนที่ทำให้เจ้าหลงไปจากคำแห่งความรู้
28 พยานที่อธรรมก็เยาะเย้ยความยุติธรรม และปากของคนชั่วร้ายก็กลืนกินแต่ความชั่วช้า
29 การปรับโทษมีพร้อมอยู่สำหรับคนมักเยาะเย้ย และการไต่สวนก็สำหรับหลังของคนโง่

บท 20

- 1 หล้าอู๋ให้เกิดการเยาะเย้ย และสุราก็ให้เกิดเป็นพาลเกร ผู้ใดถูกมันหลอกลวงก็ไม่ใช่คนฉลาด
2 ความครั่นคร้ามกษัตริย์ก็เหมือนสิ่งโศกเศร้า ผู้ใดยำเย้าพระองค์ให้กริ้วก็ทำผิดต่อชีวิตของตนเอง
3 ที่จะรักษาน้ำใจให้พ้นการวิวาทก็เป็นเกียรติ แต่คนโง่ทุกคนจะเข้ายุ่งกับธุระของคนอื่น
4 คนเกียจคร้านไม่ไถนาในหน้าหนาว เขาจึงจะแสวงหาเมื่อถึงฤดูเกี่ยว แต่ไม่พบอะไรเลย
5 คำปรึกษาในใจของคนเหมือนน้ำลึก แต่คนที่มีความเข้าใจจะสามารถไถงมันออกมาได้
6 คนเป็นอันมากป่าวร้องความดีของเขาเอง แต่ใครจะหาคนสัตย์ซื่อพบเล่า
7 คนชอบธรรมดำเนินในความซื่อสัตย์ของตน บุตรทั้งหลายของเขาที่เกิดตามเขามาย่อมได้รับพร
8 กษัตริย์ผู้ประทับบนบัลลังก์พิพากษาย่อมทรงฝึกความชั่วทั้งหลายออกด้วยพระเนตรของพระองค์
9 ผู้ใดจะกล่าวได้ว่า "ข้าพเจ้าได้กระทำใจของข้าพเจ้าให้สะอาดแล้ว ข้าพเจ้าบริสุทธิ์พ้นบาปของข้าพเจ้า"
10 ลูกตุ้มน้อยฉลุและเครื่องตวงคดโกง ทั้งสองสิ่งเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พอๆกัน
11 แม้เด็กก็แสดงตัวโดยการประพฤติของเขาว่า สิ่งที่เขากระทำจะบริสุทธิ์ และถูกต้องหรือไม่
12 หูที่ฟังได้และตาที่มองเห็น พระเยโฮวาห์ทรงสร้างมันทั้งสอง
13 อย่ารักการหลอกลวง เกรงว่าเจ้าจะมาถึงความยากจน จงลืมนตาของเจ้า และเจ้าจะได้กินอาหารอิ่ม
14 ผู้ซึ่งพูดว่า "เลว เลว" แต่เมื่อเขาไปแล้ว เขาจึงอวด
15 มีทองคำและทับทิมมีค่าเป็นอันมาก แต่ริมฝีปากที่มีความรู้ก็เป็นเพชรนิลจินดาประเสริฐ
16 จงยึดเสื้อผ้าของเขาไว้ เมื่อเขาเป็นประกันให้คนอื่น และยึดตัวเขาไว้ เมื่อเขารับประกันหญิงต่างด้าว
17 อาหารที่ได้มาด้วยการหลอกลวงมีรสหวานแก่ผู้ใดได้มา แต่ภายหลังปากของเขาจะเต็มไปด้วยกรวด
18 แผนงานทั้งสิ้นดำรงอยู่ได้ด้วยการปรึกษาหารือ จงทำสงครามด้วยมีการนำที่ฉลาด
19 บุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าไปก็เผยความลับให้กระจาย ฉะนั้นอย่าเข้าสังคมกับคนที่ยกยอด้วยริมฝีปากของตน
20 ถ้าคนหนึ่งคนใดแข่งบิดาหรือมารดาของตน ประทีปของเขาจะดับมิดมิด
21 ตั้งแต่แรกอาจได้รับมรดกอย่างซึ่งสุกก่อนห่าม แต่ที่สุดปลายจะไม่เป็นพร
22 อย่าพูดว่า "ข้าจะแก้แค้นความชั่ว" แต่จงรอคอยพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงช่วยเจ้าให้รอด
23 ลูกตุ้มน้อยฉลุเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ และตราฐูเทียมเท็จก็ไม่ดี
24 อย่างเท้าของมนุษย์นั้นพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้สั่ง แล้วคนจะเข้าใจทางของเขาเองได้อย่างไร
25 ที่คนจะกินของบริสุทธิ์ และมาสอบถามเมื่อปฏิญาณไปแล้ว ทั้งสองเป็นปวงดัดตนเอง
26 กษัตริย์ที่ฉลาดย่อมฝึกคนชั่วร้าย แล้วทรงขับกงจักรทับเขา
27 จิตวิญญาณของมนุษย์เป็นประทีปของพระเยโฮวาห์ ส่องดูส่วนลึกที่สุดของเขาทั้งสิ้น
28 ความเมตตาและความจริงสงวนกษัตริย์ไว้ และความเมตตาก็เชิดชูพระที่นั่งของพระองค์ไว้
29 สง่าราศีของคนหนุ่มคือกำลังของเขา แต่ความงามของคนแก่คือผมหงอกของเขา
30 ความฟกช้ำดำเขียวของบาดแผลก็ชำระความชั่วเสีย การไต่สวนก็ทำให้ส่วนลึกที่สุดสะอาดสะอาด

บท 21

- 1 พระทัยกษัตริย์เป็นเหมือนธารน้ำในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จะหันไปไหนๆตามแต่พระองค์ทรงโปรด
2 ทางของคนทุกทางก็ถูกต้องในสายตาของตนเอง แต่พระเยโฮวาห์ทรงพินิจดูจิตใจ
3 ที่จะกระทำความเที่ยงธรรมและความยุติธรรมก็เป็นทีโปรดปรานแต่พระเยโฮวาห์มากกว่าเครื่องสักการบูชา

- 4 ตายโศ ใจเยอหยิ่งและการไถนาของคนชั่วร้ายเป็นบาป
- 5 แผนงานของคนขยันขันแข็งนำสู่ความอุดมแน่นอน แต่ทุกคนที่เร่งร้อนก็มาสู่ความขัดสนเท่านั้น
- 6 การได้คลังทรัพย์มาด้วยล้นมูสาก็คือความอนิจจังที่เคลื่อนไปๆมาๆของคนที่เสาะหาความตาย
- 7 ความทารุณของคนชั่วร้ายจะกวาดเขาไป เพราะเขาปฏิเสธไม่ยอมทำสิ่งที่ยุติธรรม
- 8 ทางของมนุษย์ลบลบตะแลงและมีความผิด แต่ความประพฤติของผู้บริสุทธิ์นั้นถูกต้อง
- 9 อยู่ที่มูมบนหลังคาเรือนดีกว่าอยู่ในเรือนกว้างขวางร่วมกับหญิงที่ทะเลาะ
- 10 วิญญาณของคนชั่วร้ายปรารถนาความชั่ว เพื่อนบ้านของเขาไม่เป็นที่ชอบใจในสายตาของเขา
- 11 เมื่อคนมักเยาะเย้ยถูกลงโทษ คนเขลาก็ฉลาดขึ้น เมื่อปราชญ์ได้รับการสั่งสอน เขาก็ได้ความรู้
- 12 คนชอบธรรมสังเกตดูเรือนของคนชั่วร้าย แต่พระเจ้าทรงคว่ำคนชั่วร้ายลงเพราะเหตุความชั่วร้ายของเขา
- 13 บุคคลผู้อดทนไม่ฟังเสียงร้องของคนยากจน ตัวเขาเองจะร้อง แต่ไม่มีใครได้ยิน
- 14 ให้ของกำนัลในที่สลับยอมแปรความโกรธ ให้สินบนในนอกก็แปรการพิโรธร้าย
- 15 เมื่อกระทำการตัดสินก็เป็นการขึ้นบานแก่คนชอบธรรม แต่คนกระทำความชั่วช้าจะได้รับความพินาศ
- 16 ผู้ใดที่หันเหไปจากทางแห่งความเข้าใจ จะพักอยู่ที่ประชุมของคนตาย
- 17 บุคคลที่รักความเพลิดเพลินจะเป็นคนยากจน บุคคลที่รักเหล้าองุ่นและน้ำมันจะไม่มั่งคั่ง
- 18 คนชั่วร้ายเป็นค่าไถ่สำหรับคนชอบธรรม และคนละเมิดสำหรับคนเที่ยงธรรม
- 19 อยู่ในแผ่นดินทุรกันดารดีกว่าอยู่กับผู้หญิงที่ขี้ทะเลาะและจู๋จี๋ขี้บ่น
- 20 คลังทรัพย์ประเสริฐและน้ำมันมีอยู่ในที่อาศัยของคนฉลาด แต่คนโง่กินมันหมด
- 21 บุคคลผู้ตามติดความชอบธรรมและความเอ็นดู จะพบชีวิตและความชอบธรรมกับเกียรติยศ
- 22 ปราชญ์ปีนเข้าไปในเมืองของคนที่มีกำลัง และพังทลายที่กำบังเข้มแข็งที่เขาไว้วางใจ
- 23 บุคคลที่รักษาปากและลิ้นของตนก็รักษาจิตใจเขาเองให้พ้นความลำบาก
- 24 "คนเยอหยิ่งและคนมักเยาะเย้ย" เป็นชื่อของคนที่ประพฤติชั่วด้วยความโกรธเยอหยิ่งโยโส
- 25 ความปรารถนาของคนเกียจคร้านฆ่าตัวเขาเอง เพราะมือของเขาปฏิเสธไม่ทำงาน
- 26 เขาโลภอย่างตะกละอยู่วันยังค่ำ แต่คนชอบธรรมให้และไม่หนงเหนียวไว้
- 27 เครื่องสักการบูชาของคนชั่วร้ายเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน เมื่อเขานำมาด้วยใจที่ชั่วร้ายจะยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด
- 28 พยานเท็จจะต้องพินาศ แต่ถ้อยคำของคนที่ฟังจะยังคงอยู่
- 29 คนชั่วร้ายทำให้หน้าของตบตันไป แต่คนเที่ยงธรรมพิเคราะห์ดูทางของตน
- 30 ปัญญาที่ดี ความเข้าใจที่ดี ค่าปริษาก็ดี จะเอาชนะพระเยโฮวาห์ไม่ได้
- 31 ม้าก็เตรียมไว้พร้อมแล้วสำหรับวันสงคราม แต่ความปลอดภัยเป็นของพระเยโฮวาห์

บท 22

- ข้อเสียดีเป็นสิ่งควรเลือกยิ่งกว่าความมั่งคั่งมากมาย และซึ่งเป็นที่โปรดปรานก็ยิ่งกว่ามีเงินหรือทอง
- 2 คนมั่งคั่งและยากจนประชุมพร้อมกัน พระเยโฮวาห์ทรงสร้างเขาทั้งสิ้น
- 3 คนหยิ่งรู้เห็นอันตรายและซ่อนตัวของเขาเสีย แต่คนเขลาเดินเรื่อยไปและรับโทษ
- 4 บาปแห่งของความตอไมและความยาเกรงพระเยโฮวาห์ คือความมั่งคั่ง เกียรติและชีวิต
- 5 หนามและบ่วงอยู่ในทางของคนลบลบตะแลง บุคคลที่ระแวงระวังจิตใจตนเองจะอยู่ไกลเสียจากสิ่งเหล่านั้น
- 6 จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป และเมื่อเขาชราแล้ว เขาจะไม่พรากรจากทางนั้น
- 7 คนมั่งคั่งปกครองเหนือคนยากจน และคนขอยืมก็เป็นทาสของคนให้ยืม
- 8 บุคคลผู้หวนความชั่วช้าจะเกี่ยวความหายนะ และไม่ถือแห่งความดุเดือดของเขาจะลี้มเหลว
- 9 บุคคลที่มีตาแสดงใจกว้างขวางก็จะรับพร เพราะเขาแบ่งส่วนอาหารของเขาแก่คนยากจน
- 10 จงขับคนมักเยาะเย้ยออกไปเสีย แล้วการวิวาทจะหมดไป เออ การวิวาทและการดูแคลนจะหยุดลง
- 11 บุคคลที่รักใจบริสุทธิ์ เพราะเหตุริมฝีปากของเขามีกรุณาคุณ กษัตริย์จะได้เป็นมิตรของเขา
- 12 พระเนตรพระเยโฮวาห์เฝ้าอยู่เหนือความรู้ แต่พระองค์ทรงคว่ำถ้อยคำของคนละเมิด

- 13 คนเกียจคร้านกล่าวว่า "มีสิ่งใดอยู่ข้างนอก ข้าจะถูกฆ่าตามถนน"
- 14 ปากของหญิงชั่วเป็นหลุมลึก บุคคลซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธจะตกลงในที่นั้น
- 15 ความโง่ถูกผูกมัดอยู่ในใจของเด็ก แต่ไม้เรียวที่ตีสอนก็ขับมันให้ห่างไปจากเขา
- 16 บุคคลผู้บีบบังคับคนยากจนเพื่อเพิ่มทรัพย์ศฤงคารของตน และผู้ที่เพิ่มให้แก่คนมั่งคั่ง จะมาถึงความขัดสนอย่างแน่นอน
- 17 เฝิงหูของเจ้าและฟังถ้อยคำของปราชญ์ และเอาใจใส่ความรู้ของเรา
- 18 เพราะถ้าเจ้ารักษาถ้อยคำและความรู้นั้นไว้ในตัวเจ้า ก็จะเป็นความชื่นใจแก่เจ้า แล้วทั้งสองจะมั่นคงในริมฝีปากของเจ้า
- 19 เพื่อความไว้วางใจของเจ้าจะอยู่ในพระเยโฮวาห์ เราให้แจ้งประจักษ์แก่เจ้าในวันนี้แม้แก่ตัวเจ้าเอง
- 20 เราได้เขียนให้เจ้าถึงสิ่งวิเศษนัก ถึงเรื่องการปรึกษาและความรู้แล้วมีไช้หรือ
- 21 เพื่อให้เจ้าทราบถึงความแน่นอนของถ้อยคำแห่งความจริง เพื่อเจ้าจะได้ให้คำตอบที่จริงแก่ผู้ที่ใช้เจ้าไป
- 22 อย่าปล้นคนยากจน เพราะเขาเป็นคนยากจน หรือบีบบังคับคนทุกขใจที่ประทุเมือง
- 23 เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงว่าความแทนเขา และริบชีวิตของผู้ที่ริบเขา
- 24 อย่าเป็นมิตรกับคนที่มักโกรธ หรือไปกับคนชั่วโมโห
- 25 เกรงว่าเจ้าจะเรียนรู้ทางของเขา และพัวพันจิตใจเจ้าเข้าในบ่วง
- 26 อย่าเป็นพวกที่เป็นผู้ค้าประกัน อย่าเป็นพวกผู้เป็นประกันหนี้สิน
- 27 ถ้าเจ้าไม่มีอะไรชำระเขา ทำไมจึงควรให้เขาเอาที่นอนไปจากใต้ตัวเจ้าเล่า
- 28 อย่าย้ายหลักเขตเก่าแก่ซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้ปักไว้
- 29 เจ้าเห็นคนที่ขยันในงานของเขาหรือ เขาจะได้เข้าเฝ้ากษัตริย์ เขาจะไม่ยืนอยู่ต่อหน้าคนต่ำต้อย

บท 23

- 1 เมื่อเจ้านั่งลงรับประทานอาหารกับผู้ครอบครองบ้านเมือง จงสังเกตให้ดีว่าอะไรอยู่ข้างหน้าเจ้า
- 2 ถ้าเจ้าเป็นคนตะกละ เจ้าจงจ่อมิดไว้ที่คอของเจ้า
- 3 อย่าปรารภนาของโอชะของท่าน เพราะมันเป็นอาหารที่หลอกลวง
- 4 อย่าทำงานเพื่อมั่งมี จงเลิกฟังสติปัญญาของตนเอง
- 5 เจ้าจะเพ่งตาของเจ้าอยู่ที่ของอนิจจังหรือ เพราะทรัพย์สมบัติมีปีกแน่นอนทีเดียว มันจะบินไปในท้องฟ้าเหมือนนกอินทรี
- 6 อย่ากินอาหารของคนที่ตระหนี่ อย่าปรารภนาของโอชะของเขา
- 7 เพราะเขาคิดในใจอย่างไร เขาก็เป็นอย่างนั้น เขาพูดกับเจ้าว่า "จงกินและดื่มเถิด" แต่ใจของเขามีได้อยู่กับเจ้า
- 8 เจ้าจะต้องสำรอกอาหารซึ่งเจ้าได้กินเข้าไปนั้น และเสียถ้อยคำแช่มชื่นของเจ้าเสียเปล่าๆ
- 9 อย่าพูดให้คนโง่ได้ยิน เพราะเขาจะดูหมิ่นปัญญาแห่งถ้อยคำของเจ้า
- 10 อย่าโยกย้ายเสาเขตเก่าแก่ หรือเข้าไปในไร่นาของคนกำพร้าพ่อ
- 11 เพราะพระผู้ไถ่ของเขาแข็งแรง พระองค์จะว่าคดีของเขาต่อสู่เจ้า
- 12 จงเอาใจของเจ้ารับคำสั่งสอน และเอาหูของเจ้ารับถ้อยคำแห่งความรู้
- 13 อย่ายับยั้งการตีสอนเสียจากเด็ก ถ้าเจ้าตีเขาด้วยไม้เรียว เขาจะไม่ตาย
- 14 เจ้าจะตีเขาด้วยไม้เรียว แล้วเจ้าจะช่วยชีวิตของเขาให้รอดจากนรก
- 15 บุตรชายของเราเอ๋ย ถ้าใจของเจ้าฉลาด ใจของเราเองก็จะยินดี
- 16 เออ วิญญาณของเราจะเปรมปรีดิ์ เมื่อริมฝีปากของเจ้าพูดสิ่งที่ถูกต้อง
- 17 อย่าให้ใจของเจ้าริษยาคนบาป แต่จงยำเกรงพระเยโฮวาห์วันยังค่ำ
- 18 ด้วยว่าจะมีที่สิ้นสุดอย่างแน่นอนทีเดียว และความคาดหวังของเจ้าจะมีได้ถูกตัดออก
- 19 บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟัง และจงฉลาดเถิด และนำใจของเจ้าไปในทางนั้น
- 20 อย่าอยู่ท่ามกลางคนดื่มเหล้าองุ่น หรือท่ามกลางคนตะกละที่กินเนื้อ

- 21 เพราะคนที่เฝ้าและคนตะกละจะมาถึงความยากจน และความง่วงเหงาหาวนอนจะเอาผ้าที่ขี้ริ้วห่มคนนั้น
- 22 จงฟังบิดาของเจ้าผู้ให้กำเนิดเจ้า และอย่าดูหมิ่นมารดาของเจ้าเมื่อนางแก่
- 23 จงซื้อความจริงและอย่าขายไปเสีย จงซื้อปัญญา คำสั่งสอน และความเข้าใจ
- 24 บิดาของคนชอบธรรมจะเปรมปรีดิ์อย่างยิ่ง บุคคลผู้ให้กำเนิดบุตรที่ฉลาดจะยินดีเพราะเขา
- 25 บิดามารดาของเจ้าจะยินดี และผู้ที่คลอດเจ้าก็จะเปรมปรีดิ์
- 26 บุตรชายของเราเอ๋ย ขอใจของเจ้าให้เราเถอะ และให้ตาของเจ้าสังเกตดูทางทั้งหลายของเรา
- 27 เพราะหญิงแพศยาเป็นหลุมลึก และหญิงสัณฺญารเป็นเหมือนบ่อแคบ
- 28 นางหมอบคอยอยู่เหมือนคอยเหยื่อ และเพิ่มคนละเมิดขึ้นท่ามกลางมนุษย์
- 29 ใครที่ร้องโอย ใครที่ร้องอูย ใครที่มีการวิวาท ใครที่มีการร้องคราง ใครที่มีบาดแผลปราศจากเหตุ ใครที่มีตาแดง
- 30 ก็บรรดาผู้ที่นั่งแช่อยู่กับเหล้าองุ่น บรรดาผู้ที่ไปแสวงหาเหล้าประสม
- 31 อย่างมองดูเหล้าองุ่นเมื่อมันมีสีแดง เมื่อเป็นประกายในถ้วย และลงไปคล่องๆ
- 32 ณ ที่สุดมันก็ดกเหมือนงู และมันฉกเอาเหมือนงูทับทาง
- 33 ตาของเจ้าจะมองดูหญิงชั่ว และใจของเจ้าจะพุดตลปตะแลง
- 34 เออ เจ้าจะเป็นเหมือนคนที่นอนอยู่กลางทะเล อย่างคนที่นอนอยู่บนเสาทางใบ
- 35 เจ้าจะว่า "เขาดีซ้ำ แต่ข้าไม่เจ็บ เขาทุบซ้ำ แต่ข้าไม่รู้สึกรำคาญ ข้าจะตื่นเมื่อไรหนอ ข้าจะแสวงการดีม่ออีก"

บท 24

- 1 ยาคิจิรชยาคนชั่ว หรือปรารธนาอยู่ร่วมกับเขา
- 2 เพราะว่าใจของเขาคิดประกอบการทำลาย และริมฝีปากของเขาพูดการประทุษร้าย
- 3 เรือนนั้นเขาสร้างกันด้วยปัญญา และสถาปนามันไว้ด้วยความเข้าใจ
- 4 โดยความรู้บรรดาห้องก็เต็มไปด้วยความมั่งคั่งล้วนประเสริฐและผลิตเพลินทั้งสิ้น
- 5 คนฉลาดมีกำลังมาก และคนมีความรู้ก็เพิ่มกำลังขึ้น
- 6 เพราะว่าโดยการนำที่ฉลาด เจ้าก็จะเข้าสงครามได้ และด้วยมีที่ปรึกษาหลายๆก็มีความปลอดภัย
- 7 สำหรับคนโง่ปัญญาสูงเกินไป ที่ประตุมืองเขาไม่อำปากพูด
- 8 บุคคลผู้กะแผนงานทำความชั่วเขาเรียกกันว่าคนเจ้าเล่ห์
- 9 การคิดในเรื่องที่โง่เขลาเป็นบาป และคนมักเยาะเย้ยเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่มนุษย์
- 10 ถ้าเจ้าท้อใจในวันแห่งความชั่วร้าย กำลังของเจ้าก็น้อย
- 11 ถ้าเจ้าไม่ช่วยบรรดาผู้ที่ถูกนำไปสู่ความมรณา และไม่ช่วยบรรดาผู้ที่ตูปิดตูปี้ไปเพื่อถูกฆ่าให้รอด
- 12 ถ้าเจ้าจะว่า "ดูเถิด เราไม่รู้เรื่องนี้เลย" พระองค์ผู้ทรงซึ่งใจจะไม่ทรงเพ่งเล็งเห็นหรือ พระองค์ผู้ทรงเฝ้าวิญญาณอยู่เหนือเจ้าจะไม่ทราบหรือ และพระองค์จะไม่ทรงเรียกเอาจากทุกคนตามการกระทำของเขาหรือ
- 13 บุตรชายของเราเอ๋ย จงรับประทานน้ำผึ้งเพราะเป็นของดี และรวงผึ้งซึ่งมีรสหวาน
- 14 การรู้จักปัญญาก็เป็นเช่นนั้นแก่วิญญาณของเจ้า เมื่อเจ้าพบปัญญาก็จะมีบำเหน็จ และความคาดหวังของเจ้าจะไม่ถูกตัดออก
- 15 คนชั่วร้ายเอ๋ย อย่าหมอบคอยเพื่อต่อสู้กับที่อาศัยของคนชอบธรรม อย่าปล้นเรือนของเขา
- 16 เพราะคนชอบธรรมล้มลงเจ็ดครั้งแล้วก็ลุกขึ้นอีก แต่คนชั่วร้ายจะตกอยู่ในอาการร้าย
- 17 อย่าเปรมปรีดิ์เมื่อศัตรูของเจ้าล้ม และอย่าให้ใจของเจ้ายินดีเมื่อเขาสะดุด
- 18 เกรงว่าพระเยโฮวาห์จะทอดพระเนตรและไม่ทรงพอพระทัย และทรงหันความกริ้วจากเขาเสีย
- 19 เจ้าอย่ากระวนกระวายเพราะคนชั่ว และอย่ามีใจริษยาคนชั่วร้าย
- 20 เพราะคนชั่วจะไม่มีความหวัง ประทีปของคนชั่วร้ายจะถูกดับเสีย
- 21 บุตรชายของเราเอ๋ย จงยำเกรงพระเยโฮวาห์และกษัตริย์ อย่าเข้ายุ่งกับคนที่หันกลับจากพระองค์ทั้งสองนั้น
- 22 เพราะภัยพิบัติจากพระองค์ทั้งสองจะอุบัติขึ้นโดยพลัน และผู้ใดจะทราบถึงความพิณาศที่มาจากพระองค์ทั้งสอง
- 23 ข้อความเหล่านี้เป็นคำกล่าวของปราชญ์ด้วย การเห็นแก่หน้าคนใดในการตัดสินนั้นไม่ดีเลย

- 24 บุคคลผู้กล่าวแก่คนชั่วร้ายว่า "เจ้าไร้ความผิด" จะถูกชนชาติทั้งหลายแข่งและประชาชาติจะรังเกียจ
- 25 แต่บรรดาผู้ชนาบเขาจะมีความปิติยินดี และพรอันดีจะมีอยู่กับเขา
- 26 ทุกคนจะจูบริมฝีปากของผู้ให้คำตอบที่ถูก
- 27 จงเตรียมงานของเจ้าที่ภายนอก ทำทุกอย่างของเจ้าให้พร้อมที่ในนา และหลังจากนั้นก็จงสร้างเรือนของเจ้า
- 28 อย่าเป็นพยานปรักปรำเพื่อนบ้านของเจ้าอย่างไม่มีเหตุ และอย่าล่อลวงด้วยริมฝีปากของเจ้า
- 29 อย่ากล่าวว่า "ข้าจะทำแก่เขาอย่างที่เขาได้ทำแล้วแก่ข้า ข้าจะทำตอบแก่เขาอย่างที่เขาได้กระทำ"
- 30 เราผ่านไปที่ไร่นาของคนเกียจคร้าน ช่างสวนองุ่นของคนที่ไม่มีความเข้าใจ
- 31 และดูเถิด มีหนามงอกเต็มไปหมด และแผ่นดินก็เต็มไปด้วยตำแย และกำแพงหินของมันก็พังลง
- 32 แล้วเราได้เห็นและพิเคราะห์ดู เรามองดูและได้รับคำสั่งสอน
- 33 "หลับนิด เกล็ดหน่อย กอดมือพักนิดหน่อย
- 34 แล้วความจนจะมาหาเจ้าอย่างนักท่องเที่ยว ความขัดสนอย่างคนถืออาวุธ"

บท 25

- ต่อไปนี้เป็นสุภาษิตของชาโลมอนด้วยเหมือนกัน ซึ่งคนของเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้คัดลอกไว้
- 2 สง่าราศีของพระเจ้าคือการซ่อนสิ่งต่างๆไว้ แต่ศักดิ์ศรีของกษัตริย์คือการค้นสิ่งต่างๆให้ปรากฏ
- 3 ฟ้าสวรรค์สูงน่านใจ และแผ่นดินโลกลึกน่านใจ พระทัยของกษัตริย์ก็เหลือจะหยั่งรู้นั้น
- 4 จงไล่ชื่อออกจากเงินเสีย แล้วจะมีวัสดุสำหรับช่างทำขึ้น
- 5 จงไล่คนชั่วร้ายออกไปเสียจากพระพักตร์กษัตริย์ และพระที่นั่งของพระองค์จะสถาปนาไว้ด้วยความชอบธรรม
- 6 อย่าเอาตัวเจ้าขึ้นมาข้างหน้าต่อพระพักตร์กษัตริย์ หรือยืนอยู่ในที่ของผู้หลักผู้ใหญ่
- 7 เพราะที่จะให้เขาว่า "เชิญขึ้นมาที่นี่" ก็ดีกว่าถูกไล่ลงไปที่ต่ำต่อหน้าเจ้านายผู้ซึ่งตาของเจ้าได้เห็นแล้ว
- 8 อย่าด่วนนำเข้ามายังโรงศาล เพราะเมื่อเพื่อนบ้านของเจ้าทำให้เจ้าได้อายแล้ว ในที่สุดเจ้าจะท้ออย่างไร
- 9 จงตกลงเรื่องของเจ้ากับเพื่อนบ้านของเจ้า และอย่าทำให้เผยความลับของเขา
- 10 เกรงว่าผู้ที่ไต่ถือนจะนำความอายมาสู่เจ้า และชื่อเสียงของเจ้าจะมัวหมองอยู่นาน
- 11 ถ้อยคำที่พูดเหมาะสมจะเหมือนผลแอปเปิ้ลทองคำในภาชนะเงิน
- 12 คนตักเตือนที่ฉลาดกับผู้ที่เชื่อฟังก็เหมือนแหวนทองคำหรืออภรณ์ทองคำเนื้อดี
- 13 หิมะให้ความเย็นในฤดูเกี่ยวอย่างไร ผู้สื่อสารที่สัตย์ซื่อย่อมทำให้จิตวิญญาณของนายผู้ใช้เขาชุ่มชื้นอย่างนั้น
- 14 คนที่อวดว่าจะให้ของกำนัลแต่มิได้ให้ ก็เหมือนเมฆและลมที่ไม่มีฝน
- 15 ความพากเพียรจะชักนำผู้ครอบครองได้ และลั่นที่อ่อนหวานจะทำให้กระดูกหักได้
- 16 เจ้าได้พบน้ำผึ้งแล้วหรือ จงกินแต่พอดี เกรงว่าเจ้าจะอิมและอาเจียนออกมา
- 17 อย่าให้เท้าของเจ้าอยู่ในเรือนเพื่อนบ้านของเจ้านานๆ เกรงว่าเขาจะเหน็ดเหนื่อยเพราะเจ้า และเกลียดชังเจ้า
- 18 คนใดที่เป็นพยานเท็จกล่าวโทษเพื่อนบ้านของเขา ก็เหมือนกระบองตีก หรือดาบ หรือลูกธนูที่คม
- 19 การวางใจในคนที่มิเชื่อในยามลำบาก ก็เหมือนฟันที่หักเสียหรือเท้าที่หลุดจากข้อต่อ
- 20 บรรดาคนที่ร้องเพลงให้คนหนักใจฟัง ก็เหมือนคนถอดเครื่องแต่งกายออกในวันที่อากาศหนาว และเหมือนเอาน้ำส้มมาราดบนดินประสิว
- 21 ถ้าศัตรูของเจ้าหิว จงให้อาหารเขารับประทาน และถ้าเขากระหาย จงให้น้ำเขาดื่ม
- 22 เพราะเจ้าจะกองถ่านที่ลุกโพล่งไว้บนศีรษะของเขา และพระเยโฮวาห์จะทรงให้บาเหน็จแก่เจ้า
- 23 ลมเหนือโล่งไปเสียน่านใจ สิ้นหน้าที่โกรธแค้นก็ไล่ตามลั่นที่ส่อเสียดไปเสียฉนั้น
- 24 อยู่ท่ามกลางคนหลังคาเรือนดีกว่าอยู่ในเรือนกว้างขวางร่วมกับหญิงชู้ทะเลาะ
- 25 ชาวดีจากเมืองไกล ก็เหมือนน้ำเย็นที่ให้แก่คนกระหาย
- 26 คนชอบธรรมที่ยอมแพ้แต่คนชั่วร้าย ก็เหมือนน้ำพุมีโคลนหรือเหมือนน้ำปอที่สกปรก
- 27 ที่จะกินน้ำผึ้งมากก็ไม่ดี ฉะนั้นจึงเป็นการไร้เกียรติเมื่อใครเสาะหาเกียรติสำหรับตนเอง
- 28 คนที่ปราศจากการปกครองจิตใจตนเองก็เหมือนเมืองที่ปรักหักพังและไม่มีกำแพง

- 1 ก็ยรีตียตีไม่เหมาะสมกับคนโง่เช่นเดียวกับหิมะในฤดูร้อนและฝนในฤดูหนาว
- 2 คำสาปแช่งที่ไร้เหตุผลย่อมไม่มาเกาะเช่นเดียวกับนกที่กำลังโฉบไปมาและนกนางแอ่นที่กำลังบิน
- 3 แส้สำหรับม้า บังเหียนสำหรับลา และไม่เรียสำหรับหลังคนโง่
- 4 อย่าตอบคนโง่ตามความโง่ของเขา เกรงว่าเจ้าเองจะเป็นเหมือนเขาเข้า
- 5 จงตอบคนโง่ตามความโง่ของเขา เกรงว่าเขาจะทำตัวฉลาดตามการล่อลวงของเขาเอง
- 6 บุคคลที่ส่งข่าวไปด้วยมือของคนโง่ก็ตัดเท้าของเขาเองออกและดื่มความเสียหาย
- 7 คำอุปมาที่อยู่ในปากของคนโง่ก็เหมือนขาของคนพิการที่ไม่เท่ากัน
- 8 บุคคลผู้ให้เกียรติแก่คนโง่ก็เหมือนผู้ที่มัดก้อนหินไว้กับสลิง
- 9 คำอุปมาที่อยู่ในปากของคนโง่ก็เหมือนหนามเข้าอยู่ในมือคนขี่เมา
- 10 พระเจ้ายิ่งใหญ่ผู้ทรงสร้างสิ่งสารพัดได้ทรงให้บาเหน็จแก่ทั้งคนโง่และคนละเมิด
- 11 คนโง่ที่ทำความโง่ซ้ำแล้วซ้ำอีกก็เหมือนสุนัขที่กลับไปหาสิ่งที่มันสำรอกออกมา
- 12 ท่านเห็นคนที่คิดว่าตัวเองฉลาดหรือ ยังมีหวังในคนโง่ได้มากกว่าในคนเช่นนั้น
- 13 คนเกียจคร้านพูดว่า "มีสิ่งใดอยู่ตามหนทาง มีสิ่งใดอยู่ตามถนน"
- 14 ประตุนั้นไปมาด้วยบานพับของม้านั้นใด คนเกียจคร้านก็ทำอย่างนั้นบนที่นอนของเขา
- 15 คนเกียจคร้านฝังมือของเขาไว้ในอกเสื้อ เขาเหน็ดเหนื่อยที่จะนำมือกลับมาที่ปากของตน
- 16 คนเกียจคร้านเห็นว่าตัวเองฉลาดกว่าคนเจ็ดคนที่ตอบได้อย่างหลักแหลม
- 17 บุคคลที่กำลังผ่านไปและเข้ายุ่งในการทะเลาะวิวาทซึ่งไม่ใช่เรื่องของเขาเองก็เหมือนคนจับหูสุนัข
- 18 คนบ้าที่โยนดุ้นไฟ ลูกธนูและความตายออกไป
- 19 ก็เหมือนกับคนที่ล่อลวงเพื่อนบ้านของเขาและกล่าวว่า "ข้าล้อเล่นเท่านั้นเอง"
- 20 ที่ไหนที่ไม่มีพิน ไฟก็ดับ และที่ไหนที่ไม่มีคนชุบชิบ การทะเลาะวิวาทก็หยุดไป
- 21 ถ่านเป็นเชื้อเพลิง และพินเป็นเชื้อไฟฉันใด คนที่มักทะเลาะวิวาทก็เป็นเชื้อการวิวาทฉันนั้น
- 22 ถ้อยคำของผู้กระชับนินทาาก็เหมือนบาดแผล มันลงไปยังส่วนข้างในของร่างกาย
- 23 ริมฝีปากที่ร่อนรนกับใจที่ชั่วร้ายก็เหมือนขี้เงินอยู่บนภาชนะดิน
- 24 บุคคลที่เกลียดผู้อื่นก็สพพลด้วยริมฝีปากของตน และเก็บความหลอกลวงไว้ในใจ
- 25 เมื่อเขาพูดจาไพเราะน่าฟังอย่าเชื่อเขา เพราะมีสิ่งน่าเกลียดน่าชังเจ็ดอย่างอยู่ในใจของเขา
- 26 ถึงแม้เขาจะปิดความเกลียดชังของเขาไว้ด้วยความหลอกลวง ความชั่วร้ายของเขาจะเผยออกต่อหน้าที่ประชุมทั้งหมด
- 27 บุคคลที่ซัดหลุมพราง เขาจะตกลงไปเอง ผู้ใดให้ก้อนหินกลิ้งมา มันจะกลับทับเขาเอง
- 28 ลิ่นที่มูสาเกลียดชังผู้ที่มันทำลาย และปากที่ป่อยอาก็ทำความพิณาศ

บท 27

- 1 อย่าคุยอวดถึงพُرังนี้ เพราะเจ้าไม่ทราบว่ามันจะนำอะไรมาให้บ้าง
- 2 จงให้คนอื่นสรรเสริญเจ้า และไม่ใช่ปากของเจ้าเอง ให้คนต่างถิ่นสรรเสริญ ไม่ใช่ริมฝีปากของเจ้าเอง
- 3 หินก็หนัก และทรายก็มีน้ำหนัก แต่ความกร้าวโกรธของคนโง่ก็หนักยิ่งหนักกว่าทั้งสองอย่างนั้น
- 4 ความพิโรธก็ดูร้าย ความโกรธก็รุนแรง แต่ใครจะยื่นต่อหน้าความริษยาได้
- 5 ว่ากันต่อหน้าดีกว่ารักกันลับๆ
- 6 บาดแผลที่มีตรทำก็สุจริต แต่การจับของศัตรูนั้นก็หลอกลวง
- 7 บุคคลที่อ้อมแล้ว รวงผึ้งก็น่าเบื่อ แต่สำหรับผู้ที่ไม่หวง ทุกสิ่งที่ขมก็กลับหวาน
- 8 คนที่เงินไปจากบ้านของตนก็เหมือนนกที่เงินไปจากรังของมัน
- 9 น้ำมันและน้ำหอมกระทำให้อาใจยินดี และคำเตือนสติอันอ่อนหวานของเพื่อนก็เป็นทำให้ชื่นใจ

- 10 อย่าทอดทิ้งมิตรของเจ้าเอง และมิตรของบิดาเจ้า และอย่าเข้าไปในเรือนพี่น้องของเจ้าในวันที่เจ้าประสบภัยนะ เพราะเพื่อนบ้านสักคนที่อยู่ใกล้ดีกว่าพี่น้องคนหนึ่งที่อยู่ห่างไกล
- 11 บุตรชายของเราเอ๋ย จงฉลาดและกระทำใจของเราให้ยินดี เพื่อเราจะตอบบุคคลที่ตำหนิเราได้
- 12 คนหยิ่งรู้เห็นอันตรายและซ่อนตัวของเขาเสีย แต่คนเขลาเดินเรื่อยไปและรับโทษ
- 13 จงยึดเสื้อผ้าของเขาไว้ เมื่อเขาเป็นประกันให้คนอื่น และยึดตัวเขาไว้ เมื่อเขารับประกันหญิงต่างดาว
- 14 บุคคลที่ตื่นแต่เช้ามีดีไปอวยพรเพื่อนบ้านด้วยเสียงดัง เขากลับจะเห็นว่าเป็นคำสาปแช่ง
- 15 ฝนย่อยหยดไม่หยุดในวันที่ฝนตกฉันใด ผู้หญิงที่ขี้อิจฉาเลาก็เหมือนกันฉันนั้น
- 16 ที่จะขยับยั้งเธอก็เหมือนยับยั้งลมหรือกอบน้ำมันด้วยมือขวา
- 17 เหล็กกลับเหล็กให้แหลมคมได้ คนหนึ่งคนใดก็กลับหน้าตาของเพื่อนให้หลักแหลมขึ้นได้ฉันนั้น
- 18 บุคคลที่ดูแลต้นมะเดื่อจะได้กินผลของมัน และบุคคลที่ระแวดระวังนายของตนจะได้รับเกียรติ
- 19 ในน้ำคนเห็นหน้าคนนั้นใด จิตใจของคนก็ส่อคนนั้น
- 20 นรกและแดนพินาศไม่รู้จักอ้อม ตาของคนเราก็ไม่รู้จักอ้อมเช่นกัน
- 21 เบ้ามิไ้วสำหรับเงิน เตาหลุมมิไ้วสำหรับทองคำ คำสรรเสริญของคนจะพิสูจน์คน
- 22 ถึงแม้เจ้าจะเอาคนโง่ใส่ครกตำด้วยสากพร้อมกับข้าวสาลี ความโง่เขลาของเขาก็ยังไม่พราจากเขา
- 23 จงรู้ความทุกข์สุขของฝูงแกะและของเจ้าให้ดี และจงเอาใจใส่ฝูงวัวของเจ้า
- 24 เพราะความมั่งคั่งไม่ได้ทนอยู่ได้เป็นนิรันดร์ และมั่งคั่งทนอยู่ได้ทุกชั่วอายุหรือ
- 25 หญ้าแห้งปรากฏแล้ว และหญ้าอ่อนใหม่ปรากฏขึ้นมา และเขาก็เก็บผักหญ้าต่างๆที่ภูเขากันแล้ว
- 26 ลูกแกะจะให้เสื้อผ้าแก่เจ้า และแกะก็จะเป็นค่านา
- 27 และเจ้าจะมินมแกะเป็นอาหารแก่เจ้าเพียงพอ ทั้งเป็นอาหารแก่ครัวเรือนของเจ้า และเป็นเครื่องยังชีพสาวใช้ของเจ้า

บท 28

- 1 คนชั่วร้ายก็หนีเมื่อไม่มีใครไล่ตาม แต่คนชอบธรรมก็กล้าหาญอย่างสิงโต
- 2 เมื่อแผ่นดินละเมิดก็มีผู้ครอบครองเพิ่มขึ้น แต่ด้วยคนที่มีความเข้าใจและความรู้ เสถียรภาพของแผ่นดินนั้นจะยั่งยืนนาน
- 3 คนยากจนที่บีบบังคับคนยากจนก็เหมือนฝนที่ซัดลงมา แต่ไม่ให้อาหาร
- 4 บรรดาผู้ที่ทอดทิ้งพระราชบัญญัติยอมสรรเสริญคนชั่วร้าย แต่บรรดาผู้ที่รักษาพระราชบัญญัติยอมคอยต่อสู้เขา
- 5 คนชั่วร้ายไม่เข้าใจความยุติธรรม แต่บรรดาผู้ที่แสวงหาพระเยโฮวาห์เข้าใจสิ่งสารพัด
- 6 คนยากจนที่ดำเนินในความเที่ยงธรรมของเขา ก็ดีกว่าคนมั่งคั่งที่คดโกงในทางของตน
- 7 บุคคลที่รักษาพระราชบัญญัติเป็นบุตรชายที่ฉลาด แต่เพื่อนของคนตะกละนำความอับอายมาถึงบิดาเขา
- 8 บุคคลที่เพิ่มทรัพย์ศฤงคารของตนด้วยดอกเบี้ยและเงินเพิ่ม พระเจ้าจะทรงเอาทรัพย์นั้นไปจากเขาเพื่อเพิ่มแก่คนที่ จะเอ็นดูคนยากจน
- 9 ถ้าผู้ใดหันไปเสียจากการฟังพระราชบัญญัติ แม้คำอธิษฐานของเขาก็เป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน
- 10 บุคคลผู้เป็นคนชอบธรรมเข้าไปในทางชั่ว ก็จะตกลงในหลุมของเขาเอง แต่คนเที่ยงธรรมจะมีสิ่งของอย่างดี
- 11 คนมั่งคั่งก็ฉลาดตามการล่อลวงของเขาเอง แต่คนยากจนที่มีความเข้าใจก็รู้จักเขาอย่างแจ่มแจ้ง
- 12 เมื่อคนชอบธรรมชื่นชมยินดี ความรุ่งเรืองก็มีมากขึ้น แต่เมื่อคนชั่วร้ายท้ออำนาจ คนก็พากันซ่อนตัวเสีย
- 13 บุคคลที่ซ่อนความบาปของตนจะไม่จำเรอ แต่บุคคลที่สารภาพและทั้งความชั่วเสียจะได้ความกรุณา
- 14 คนที่เกรงกลัวอยู่เสมอก็เป็นสุข แต่บุคคลที่ทำให้กระดังจะตกในความลำบากยากเย็น
- 15 ผู้ครอบครองที่ชั่วร้ายเหนือคนยากจนก็เหมือนสิงโตคำรามหรือหมีที่กำลังเข้าต่อสู้
- 16 ผู้ครอบครองที่ขาดความเข้าใจก็เป็นผู้บีบบังคับที่ชั่วร้าย แต่บุคคลที่เกลียดความโลภยอมยัดปีเดือนของเขาออกไป
- 17 คนใดที่ทำรุนแรงเรื่องโลภของคนอื่น คนนั้นก็เป็นคนหลบหนีอยู่จนลงไปสู่ปากแดน อย่าให้ใครจับเขาเลย
- 18 บุคคลที่ดำเนินในความเที่ยงธรรมจะได้รับการช่วยให้รอด แต่คนที่มิเล่ห์กะเท่ห์ในทางทั้งหลายของเขาเองจะตกทันที

- 19 บุคคลที่โลภไรนาของตนจะได้อาหารมากมาย แต่ผู้ที่ติดตามคนไร้ค่าจะยิ่งจนลง
- 20 คนที่สัสยชื่อจะได้รับพรมากมาย แต่ผู้ที่รับมั่งคั่งจะไม่มีโทษหาไม้ได้
- 21 ซึ่งจะเห็นแก่หน้าคนใดก็ไม่ดี คนนั้นอาจจะละเมิดเพราะอาหารขึ้นหนึ่งก็เป็นได้
- 22 คนที่เร่งหาทรัพย์ศฤงคารก็มีนัยน์ตาชั่ว และไม่ทราบว่าการขัดสนจะมาถึงเขา
- 23 บุคคลที่ชานาคนหนึ่งคนใด ที่หังเขาจะได้รับความชอบมากกว่าคนที่ป้อยด้วยสิ้นของตัว
- 24 บุคคลที่ขโมยของของบิดาหรือมารดาของตน และกล่าวว่า "อย่างนี้ไม่ละเมิด" เขาก็เป็นเพื่อนของคนทำลาย
- 25 คนใจเยอหยิ่งเร้าให้เกิดการวิวาท แต่ผู้ที่วางใจในพระเยโฮวาห์จะเจริญขึ้น
- 26 บุคคลที่วางใจในจิตใจของตัวเองเป็นคนโง่ แต่บุคคลที่ดำเนินในปัญญาจะได้รับการช่วยให้พ้น
- 27 บุคคลที่ให้แก่อนายากจนจะไม่รู้จักการขัดสน แต่บุคคลที่ปิดตาของเขาเสียจากการนี้จะได้รับการสาปแช่งมาก
- 28 เมื่อคนชั่วร้ายมีอำนาจขึ้น คนก็ซ่อนตัวเสีย แต่เมื่อเขาทั้งหลายพินาศไป คนชอบธรรมก็เพิ่มขึ้น

บท 29

- บุ**คคลที่ถูกตักเตือนบ่อยๆ แต่ยังแข็งคอ ประเดี๋ยวจะถูกทำลาย จึงรักษาไม่ได้
- 2 เมื่อคนชอบธรรมทวีอำนาจ ประชาชนก็เปรมปรีดิ์ แต่เมื่อคนชั่วร้ายครอบครอง ประชาชนก็คร่ำครวญ
 - 3 บุคคลผู้รักปัญญายอมทำให้บิดาของเขายินดี แต่ผู้ที่คบค้าหญิงแพศยาก็ผลาญทรัพย์สิ่งของของเขา
 - 4 กษัตริย์ทรงให้เสถียรภาพแก่แผ่นดินด้วยความยุติธรรม แต่องค์ที่ทรงรับของกำนัลก็ทำให้แผ่นดินย่อยยับ
 - 5 คนที่ป้อยเพื่อนบ้านของตนยอมกางชายไว้ดักเท้าของเขา
 - 6 คนชั่วติดกับอยู่ในการละเมิดของตน แต่คนชอบธรรมร้องเพลงและเปรมปรีดิ์
 - 7 คนชอบธรรมรู้จักสิทธิของนายากจน แต่คนชั่วร้ายไม่เข้าใจความรู้อย่างนี้
 - 8 คนมักเยาะเย้ยกระทำการบ้านเมืองให้เข้าปวง แต่ปราชญ์แปรความโกรธเกรี้ยวไปเสีย
 - 9 ถ้าปราชญ์มีเรื่องโต้เถียงกับคนโง่ ไม่ว่าเขาดุเดือดหรือหัวเราะ ก็ไม่มีวันสงบลงได้
 - 10 คนที่กระหายเลือดย่อมเกลียดคนเที่ยงธรรม แต่คนชอบธรรมแสวงชีวิตของเขา
 - 11 คนโง่ยอมให้ความผิดของเขาพุ่งออกมาเต็มที่ แต่ปราชญ์ยอมยับยั้งความคิดไว้จนภายหลัง
 - 12 ถ้าผู้ครอบครองเชื้อฟังความเท็จ ชำราชการของท่านก็พลอยชั่วร้ายทั้งสิ้น
 - 13 คนยากจนและคนหลอกลวงมักมาประจัญหน้ากันเสมอ และพระเยโฮวาห์ประทานความสว่างแก่ตาของคนทั้งสอง
 - 14 กษัตริย์ที่พิพากษานายากจนด้วยความสัตย์ซื่อ พระที่นั่งของพระองค์จะสถาปนาอยู่เป็นนิรันดร์
 - 15 ไม่เรียวและคำตักเตือนให้เกิดปัญญา แต่ถ้าปล่อยเด็กไว้แต่ลำพังจะนำความอับอายมาสู่มารดาของตน
 - 16 เมื่อคนชั่วร้ายเพิ่มพูน การละเมิดก็ทวีขึ้น แต่คนชอบธรรมจะมองดูความล่มจมของเขา
 - 17 จงฝึกสอนบุตรชายของเจ้า และเขาจะให้เจ้าได้หยุดพัก เออ เขาจะให้ความปิตินดีแก่ใจของเจ้า
 - 18 ที่ใดๆที่ไม่มียึด ประชาชนก็พินาศ แต่คนที่รักษาพระราชบัญญัติจะเป็นสุข
 - 19 สักแต่ใช้คำพูดเท่านั้นจะฝึกสอนคนใช้ไม่ได้ เพราะถึงแม้เขาเข้าใจ แต่เขาก็จะไม่ตอบ
 - 20 เจ้าเห็นคนที่ปากไวหรือ ยังมีหวังในคนโง่มากกว่าเขา
 - 21 บุคคลที่ทำนุถนอมคนใช้ของตนตั้งแต่เด็ก ๆ ที่สุดจะเห็นว่าเขากลายเป็นบุตรชายของตน
 - 22 คนเจ้าโมโหยอมเร้าการวิวาท และคนที่มักโกรธก็เป็นเหตุให้มีการละเมิดมากขึ้น
 - 23 ความเยอหยิ่งของคนนำเขาให้ต่ำลง แต่คนที่มัวใจถ่อมจะได้รับเกียรติ
 - 24 ผู้เข้าส่วนกับขโมยก็เกลียดชังชีวิตของตน เขาได้ยื่นคำสาปแช่ง แต่ไม่เปิดเผยอะไรเลย
 - 25 การกลัวคนวางบ่วงไว้ แต่บุคคลที่วางใจในพระเยโฮวาห์ก็จะปลอดภัย
 - 26 คนเป็นอันมากแสวงความพอใจจากผู้ครอบครอง แต่ทุกคนจะได้รับความยุติธรรมจากพระเยโฮวาห์
 - 27 คนไม่ชอบธรรมเป็นที่สะอิดสะเอียนแก่คนชอบธรรม แต่คนเที่ยงธรรมในทางของเขากลับเป็นที่สะอิดสะเอียนแก่คนชั่วร้าย

- 1 ือคำของอาถูร์ บุตรชายยาเคห์ คือคำพยากรณ์ของเขา ชายคนนั้นพูดกับอิธิเอล กับอิธิเอลและอูคาล ว่า
- 2 แท้จริงข้าก็เขลาว่าคนใด ข้าไม่มีความเข้าใจอย่างมนุษย์
- 3 ข้าไม่เคยเรียนรู้ปัญญา ทั้งไม่มีความรู้ขององค์ผู้บริสุทธิ์
- 4 ใครเล่าได้ขึ้นไปยังสวรรค์หรือลงมา ใครเล่าได้รวบรวมลมไว้ในกำมือของท่าน ใครเล่าได้เอาเครื่องแต่งกายห่อหัวน้ำไว้ ใครเล่าได้สถาปนาที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลกไว้ นามของผู้นั้นว่าอะไร และนามบุตรชายของผู้นั้นว่าอะไร ถ้าท่านบอกได้
- 5 พระวณะทุกคำของพระเจ้านั้นก็บริสุทธิ์ พระองค์ทรงเป็นโล่แก่บรรดาผู้ที่วางใจในพระองค์
- 6 อย่าเพิ่มอะไรเข้ากับพระวณะของพระองค์ เกรงว่าพระองค์จะทรงชนาบเจ้า และเขาจะเห็นว่าเจ้าเป็นคนมูสา
- 7 ข้าพระองค์ขอสิ่งจากพระองค์ ขออย่าทรงปฏิเสธที่จะให้ข้าพระองค์ก่อนข้าพระองค์ตาย
- 8 ขอให้ความรู้สึกระและ ความมูสาไกลจากข้าพระองค์ ขออย่าประทานความยากจนหรือความมั่งคั่งแก่ข้าพระองค์ ขอเลี้ยงข้าพระองค์ด้วยอาหารที่พอดีแก่ข้าพระองค์
- 9 เกรงว่าข้าพระองค์จะอ้อม และปฏิเสธพระองค์ แล้วพูดว่า "พระเยโฮวาห์เป็นผู้ใดเล่า" หรือเกรงว่าข้าพระองค์จะยากจนและขโมย และออกพระนามพระเจ้าของข้าพระองค์อย่างไรค่า
- 10 อย่ากล่าวหาคนใช้ให้นายของเขาฟัง เกรงว่าเขาจะแข่งเจ้า และเจ้าจะต้องมีความผิด
- 11 มีคนชั่วอายุหนึ่งที่แข่งบิดาของตน และไม่ยอมรับแก่มารดาของตน
- 12 มีคนชั่วอายุหนึ่งที่บริสุทธิ์ในสายตาของตนเอง แต่ยังไม่ได้รับการชำระล้างให้พ้นจากความโสโครกของตน
- 13 มีคนชั่วอายุหนึ่ง ตาของเขาสูงจริงหนอ และหนังตาของเขาสูงยิ่ง
- 14 มีคนชั่วอายุหนึ่งที่พินของเขาเป็นดาบ ทนต์ของเขาเป็นมีด เพื่อจะกลืนกินคนยากจนเสียจากแผ่นดินโลก และคนขัดสนเสียจากท่ามกลางมนุษย์
- 15 ปลิงมีลูกตัวเมียสองตัว มันร้องว่า "ให้ ให้" แต่สิ่งสามสิ่งนี้ไม่เคยอ้อม เออ สิ่งไม่เคยพูดว่า "พอแล้ว"
- 16 คือแดนผู้ตาย กรรมของหญิงหมั้น แผ่นดินโลกที่ไม่อ้อมน้ำ และไฟที่ไม่เคยพูดว่า "พอแล้ว"
- 17 นัยน์ตาที่เยาะเย้ยบิดาและดูถูกไม่ฟังมารดาจะถูกกาแห่งหุบเขาจิกออกและนกอินทรีหนุ่มจะกินเสีย
- 18 มีสามสิ่งที่ประหลาดเหลือสำหรับข้า เออ สิ่งที่ไม่เข้าใจ
- 19 คือท่าที่ของนกอินทรีในฟ้า ท่าที่ของงูบนหิน ท่าที่ของเรือในท้องทะเล และท่าที่ของชายกับหญิงสาว
- 20 นี่เป็นทางของหญิงผู้ล่วงประเวณีคือ นางรับประทาน และนางเช็ดปาก และนางพูดว่า "ฉันไม่ได้ทำผิด"
- 21 แผ่นดินโลกสิ้นสะเทือนอยู่ได้สามสิ่ง เออ มันทนอยู่ได้สี่สิ่งไม่ได้
- 22 คือทาสเมื่อได้เป็นกษัตริย์ คนโง่เมื่อกินอ้อม
- 23 เมื่อหญิงที่นากลียดซังได้สามี และสาวใช้ที่ได้เป็นนายแทนนายหญิงของตน
- 24 มีสี่สิ่งในแผ่นดินโลกที่เล็กเหลือเกิน แต่มีปัญญามากเหลือล้น
- 25 มด เป็นประชาชนที่ไม่แข็งแรง แต่มันยังเตรียมอาหารของมันไว้ในฤดูแล้ง
- 26 ตัวกระจงผา เป็นประชาชนที่ไม่มีกำลัง แต่มันยังสร้างบ้านของมันในชอกหิน
- 27 ตั๊กแตนไม่มีกษัตริย์ แต่มันยังเดินขบวนเป็นแถว
- 28 แมงมุมนั้น เจ้าเอามือจับได้ แต่มันยังอยู่ในพระราชวัง
- 29 มีสามสิ่งที่สง่างามมากในท่าเดิน เออ มีสี่สิ่งที่ย่างเท้าของมันฝ่าผย
- 30 คือสิงโต ซึ่งเป็นสัตว์ที่มีกำลังมากที่สุด และไม่ยอมหันหลังกลับเพราะสิ่งใดเลย
- 31 สุนัขล่าเนื้อ แพะผู้ และกษัตริย์ผู้ซึ่งไม่มีใครก่อการกบฏ
- 32 ถ้าเจ้าเป็นคนโง่ยกย่องตนเอง หรือคิดแผนการชั่วร้าย จงเอามือปิดปากของเจ้าเสียเถิด
- 33 เพราะเมื่อกวนน่านมก็ได้เนยเหลว เมื่อบีบจมูกก็ได้โลหิต และเมื่อกวนโทโสก็ได้การวิวาท

ถ้อยคำของกษัตริย์เลมูเอล คือคำพยากรณ์ที่พระราชชนนีได้สอนไว้แก่พระองค์

- 2 อะไรเล่า ลูกแม่เอ๋ย อะไรเล่า ลูกแห่งท้องแม่เอ๋ย อะไรเล่า ลูกแห่งคำปฏิญาณของแม่เอ๋ย
- 3 อย่าให้กำลังของเจ้าแก่ผู้หญิง อย่าให้ทางของเจ้าแก่ผู้ทำลายกษัตริย์ใดๆ
- 4 โอ เลมูเอลเอ๋ย ไม่สมควรที่กษัตริย์ ไม่สมควรที่กษัตริย์จะสวຍเหล้าองุ่น หรือผู้ที่ครอบครองจะดื่มสุรา
- 5 เกรงว่าเขาจะดื่มและหลงลืมตัวบทกฎหมายนั้นเสีย และคำวินิจฉัยที่มีต่อคนทุกข์ยากก็ไขว้เขวไป
- 6 จงให้สุราแก่ผู้ที่กำลังจะพิณาศ และน้ำองุ่นแก่ผู้ที่ทุกข์ใจอย่างขมขื่น
- 7 จงให้เขาดื่มและลืมความยากจนของเขา เพื่อจะจดจำความระทมทุกข์ของเขาไม่ได้อีกต่อไป
- 8 จงอำปากของเจ้าแทนคนโง่ เพื่อสิทธิของทุกคนที่ถูกทิ้งร้างอยู่
- 9 จงอำปากของเจ้า พิพากษาอย่างชอบธรรม รักษาสิทธิของคนจนและคนขัดสนให้คงอยู่
- 10 ใครจะพบภรรยาที่ดี เพราะค่าของเธอประเสริฐยิ่งกว่าทับทิมมากนัก
- 11 จิตใจของสามีเธอก็วางใจในเธอ และสามีจะไม่ขาดกำไร
- 12 เธอจะทำความดีให้เขา ไม่ทำความร้าย ตลอดชีวิตของเธอ
- 13 เธอแสวงชนแกะและป่าน และทำงานด้วยมืออย่างเต็มใจ
- 14 เธอเป็นเหมือนกำปั้นของพ่อค้า เธอหาอาหารของเธอมาจากที่ที่ไกล
- 15 เธอลุกขึ้นตั้งแต่ยังมีดอยอยู่และจัดอาหารให้ครวเรือนของเธอ และจัดส่วนแบ่งให้แก่สาวใช้ของเธอ
- 16 เธอพิเคราะห์ดูไร่ในแล้วก็ซื้อไว้ ด้วยผลน้ำมือของเธอ เธอปลูกสวนองุ่น
- 17 เธอคาดเอวของเธอด้วยกำลัง และกระทำให้แขนของเธอเข้มแข็ง
- 18 เธอรู้ว่าสินค้าของเธอเป็นของที่ดี กลางคืนตะเกียงของเธอก็ไม่ดับ
- 19 เธอยื่นมือออกจับโน้ และมือของเธอจับเครื่องปั้น
- 20 เธอหยิบยื่นให้คนยากจน เออ เธอยื่นมือออกช่วยคนขัดสน
- 21 เธอไม่กลัวหิมะมาทำอันตรายแก่คนในครัวเรือนของเธอ เพราะบรรดาคนในครัวเรือนของเธอสวมเสื้อสีแดงสด
- 22 เธอทำผ้าปูสำหรับเธอด้วยสิ่งทอ เสื้อผ้าของเธอทำด้วยผ้าลินินและผ้าสีม่วง
- 23 สามีของเธอเป็นที่รู้จักที่ประตูเมือง เมื่อท่านนั่งอยู่ในหมู่พวกผู้ใหญ่ของแผ่นดินนั้น
- 24 เธอทำเครื่องแต่งกายด้วยผ้าลินินไว้ขาย เธอส่งผ้าคาดเอวให้แก่พ่อค้า
- 25 กำลังและเกียรติยศเป็นเครื่องนุ่งห่มของเธอ เธอจะปลื้มปิติในอนาคต
- 26 เธออำปากกล่าวด้วยสติปัญญา และกฎเกณฑ์แห่งความกรุณาที่อยู่ทีล้นของเธอ
- 27 เธอดูแลการงานในครัวเรือนของเธอ และไม่รับประทานอาหารแห่งความเกียจคร้าน
- 28 ลูกๆของเธอตื่นขึ้นมาก็ตมเชยเธอ สามีของเธอก็สรรเสริญเธอ
- 29 ว่า "สตรีเป็นอันมากทำอย่างดีเลิศ แต่เธอเลิศยิ่งกว่าเขาทั้งหมด"
- 30 เสน่ห์เป็นของหลอกลวง และความงามก็เปล่าประโยชน์ แต่สตรียำเกรงพระเยโฮวาห์จะได้รับการสรรเสริญ
- 31 จงให้เธอรับผลแห่งน้ำมือของเธอ และให้การงานของเธอสรรเสริญเธอที่ประตูเมือง

For other languages please go to www.wordproject.org